KATE FREIMAN

Un roman cu dedicaţie

y
ALCRIS

Capitolul 1

Judd Blackburn pară lovitura de dreapta a prietenului său Bob Lee şi-şi trase răsuflarea, privind spre intrarea sălii de sport. Trecuse o oră de când se antrena cu Bob, pentru a se menţine în formă. Câteva femei se strânseseră lângă uşă, urmărind mişcările rapide ale celor doi bărbaţi.

- Ah! exclamă Lee, ne-am înfierbântat şi am uitat că avem prima lecţie cu aceste noi adepte ale artelor marţiale.

Judd zâmbi şi zise în glumă:

- Femeile au întotdeauna prioritate.

Bob se îndreptă spre noile aspirante

la
însuşirea artelor marţiale, urmat de Judd.

Erau şapte cursante de vârste diferite. Două erau foarte tinere şi chicoteau, iar celelalte depăşiseră patruzeci de ani. Toate aşteptau emoţionate să înceapă exerciţiile de apărare individuală. Judd fu atras de o blondă înaltă, într-un costum gri de gimnastică şi care părea mai drăguţă decât celelalte.

Blackburn îşi spuse că blonda merita toată atenţia. Apropiindu-se, îşi dădu seama că este frumoasă şi elegantă. O doamnă, nu o fandosită. Putea fi măritată, dar existau speranţe să fie liberă. Judd se hotărî să intre în discuţie cu ea, pentru a afla dacă are vreo şansă s-o invite la o cafea. Tânărul se întorsese de curând la Toronto, după şapte ani plecaţi pe Coasta de Vest şi voia să-şi găsească o prietenă. Familia lui îl bătea la cap să termine cu aventurile trecătoare. Era timpul să se astâmpere şi să devină serios.

Chipeş, solid şi celibatar convins, Judd ardea de nerăbdare să cucerească femeile frumoase din oraş.

- Ce zici de noile eleve? îl întrebă el pe Bob care o remarcase deja pe blondă.

- Să stai departe de ele. N-aş vrea să avem neplăceri. De blondă mă voi ocupa eu însumi.

Judd rânji, zicându-şi că trebuie să-şi încerce norocul cu blonda care-l tulburase şi pe Bob.

Acesta din urmă se opri în dreptul femeilor şi le salută politicos, asigurându-le că şcoala sa de arte marţiale era una dintre cele mai bune din oraş. Alegerea lor fericită era justificată de pregătirea pe care şcoala o oferă cursanţilor.

Judd stătea în spatele lui Lee şi o studia pe blonda cu ochii căprui. Brusc, chipul ei îl făcu să-şi amintească de orele de engleză de la universitatea din Toronto. In urmă cu zece ani, femeia asta îi schimbase viaţa.

* * *

Caroline se uita în ochii lui albaştri ca un animal de pradă în căutarea hranei, fără să aibă nici o tresărire. Cei zece ani dispărură ca prin farmec şi Judd se revăzu student,

când ochii Carolinei îl fascinaseră încă de la prima oră de engleză. Era o surpriză dureroasă s-o regăsească pe femeia pe care o admirase enorm.

Făcând doi paşi către ea, Judd îi adresă un surâs cald şi o întrebă:

- Ne cunoaştem de undeva?

Celelalte femei îşi întoarseră privirile către ei, curioase să-i audă.

înainte ca blonda să răspundă, Judd adăugă pe un ton vesel:

- Cursul de engleză al doamnei Lassiter. Universitatea din Toronto, o mie nouă sute optzeci şi opt, nu-i aşa?

Caroline ar fi vrut să spună că ea este doamna Lassiter, dar îşi dădu seama că el nu o recunoscuse. Ar fi putut rosti cu voce calmă că este fosta lui profesoară, dar acest lucru ar fi însemnat să recunoască trecerea

timpului. în curând va împlini treizeci şi cinci de ani. Era o vârstă ingrată care nu se cădea să fie recunoscută în public.

Caroline dădu din cap, fără să zică vreo vorbă.

Judd îşi încruntă sprâncenele.

- Am ghicit, nu-i aşa? zise el întinzând mâna dreaptă.

Caroline se îmbujoră şi lăsă ca mâna ei să fie strânsă de Judd. Atingerea degetelor lui îi stârni un fior pe spinare.

- Sunt Judd Blackburn şi stăteam în spatele sălii, îi reaminti el.

Judd cel bun la pat fusese porecla pe care i-o dăduseră colegele sale. Caroline refuzase să se gândească la adevărul acestor vorbe. îşi amintea foarte bine de fostul ei student care stătea într-un colţ din spatele sălii; solid, cu umerii largi şi şolduri înguste, cu părul negru tuns scurt, Judd îi atrăsese atenţia prin faptul că privirea lui o urmărea cu asiduitate. La fel şi acum, ochii lui albaştri o tulburau,

făcând-o să se simtă stingherită. Intensitatea privirii lui era greu de suportat. Celelalte femei aşteptau răspunsul Carolinei, surprinse de întâlnirea neaşteptată dintre cei doi.

- îmi amintesc, rosti frumoasa blondă.

Judd îşi prelungi strângerea de mână cu

câteva secunde, apoi făcu un pas înapoi, continuând s-o privească în ochi.

Nu se schimbase deloc, se gândi el.

Dar acum Caroline era mai încrezătoare în forţele ei şi ştia să facă faţă oricăror situaţii delicate. Ca de exemplu, cea de acum. Venise la artele marţiale pentru a dobândi o mai mare concentrare spirituală. Caroline îşi puse mâinile în şolduri pentru a-şi potoli tremurul degetelor.

- Nu mi-ai spus numele, insistă Judd cu o voce baritonală care ar fi impresionat pe orice femeie în afară de Caroline.

Era a doua ocazie să-i spună

adevăratul ei nume, dar prezenţa celorlalte femei o împiedica să fie sinceră. De fapt, ce altă reprezentantă a sexului frumos ar fi recunoscut, de faţă cu martori, că este mai în vârstă decât tânărul cu care stătea de vorbă?

- Caroline Yates, rosti blonda cu un glas suav.

Judd păru dezamăgit de minciuna ei şi-i zâmbi cu căldură:

- Bună, Caroline. Eşti înscrisă la cursurile de arte marţiale?

Caroline dădu din cap iar Judd îşi aminti că ea îl întrebase, cu zece ani în urmă, dacă făcea parte din grupa ei de studenţi. Nu întârziase să-i mărturisească faptul că frumuseţea ei îl determinase să participe la cursurile de engleză.

Pe un ton nepăsător, tânărul zise:

- Mă bucur. Eu îl ajut pe Bob.

Caroline observă strălucirea din ochii lui.

Era mândru că putea să-i demonstreze că rolurile se inversaseră: el devenise

profesor şi ea elevă.

Cu câteva minute în urmă, îl văzuse antrenându-se cu Bob Lee, admirându-i puterea, agilitatea şi graţia. Era un bărbat care atrăgea femeile ca un magnet, dar ea nu se lăsa sedusă de farmecul lui viril. Mai ales că fusese profesoara lui de engleză.

Caroline întoarse capul spre Bob, care fusese înconjurat de celelalte femei şi se interesă, nedumerită:

- De ce are nevoie de ajutor proprietarul şcolii de arte marţiale?

Judd surâse îngăduitor şi Caroline se întrebă dacă Scufiţa Roşie fusese la fel de stânjenită de rânjetul lupului cel rău.

- Cineva trebuie să se ocupe de tine. Astăzi eu voi fi cel care îţi va arăta primele exerciţii de apărare. Eşti gata?

Caroline izbucni în râs la auzul cuvintelor fostului ei student, crezând că acesta făcuse o glumă. Privirea lui era la fel de intensă, încât noua elevă îşi întoarse capul, neputând să-l

înfrunte mult timp.

Blackburn o luă de braţ şi o conduse către grupul de femei din jurul lui Bob. Caroline îşi retrase braţul şi-l întrebă:

- Ai ajuns instructor de arte marţiale?

- Nu, sunt şi eu cursant, numai că am ajuns deja să stăpânesc câteva procedee de bază.

Caroline voia să stea cât mai departe de acest bărbat insistent şi fermecător. In definitiv, îi fusese profesoară şi nu vedea de ce trebuie să fie mai amabilă cu el.

Judd îi adresă un zâmbet ştrengăresc,

şoptindu-i pe un ton confidenţial:

- Voi fi partenerul tău, ca o răsplată pentru orele de engleză de la facultate.

Caroline avu impresia că Bob îi făcuse cu ochiul lui Judd şi se depărtă cu un pas, hotărâtă să nu le facă jocul. Chiar dacă fostul student era seducător şi radia căldură, nu merita să-l bage în seamă. Poate că tocmai din cauză că era plin de vitalitate nu era bine să-i

acorde atenţie. Deşi îi plăceau tigrii, nu era atât de naivă încât să intre în cuşca lor.

***

Judd se întreba de ce-l minţise Caroline. în urmă cu zece ani, îl învăţase să respingă răspunsurile facile, pentru a căuta adevărul în adâncul sufletului şi iată că acum, ea îi ascunsese numele. Poate că ea nu-şi mai aminteşte, dar, pe când era student, deprinsese la orele ei să găsească adevărul, chiar cu preţul unor eforturi dureroase. Ceilalţi colegi aşteptau cu nerăbdare să discute deschis cu tânăra lor

profesoară care-i îndruma cu tact şi răbdare pe calea spinoasă a destăinuirilor sincere.

întreaga lui viaţă se schimbase de când o cunoscuse pe Caroline. Ea îl îndemnase să respecte cinstea şi demnitatea, iar acum, îl dezamăgise, prefăcându-se că nu-l cunoaşte.

Judd era hotărât să afle motivul care o împiedicase să rostească adevărul.

Tot de la ea învăţase să fie perseverent şi să nu abandoneze uşor calea aleasă. Lecţiile ei îi folosiseră mult în viaţă şi-i era recunoscător.

Tânărul îşi încrucişă braţele la piept şi o urmări cu privirea pe Caroline care era atentă la vorbele lui Bob. Fosta lui profesoară nu se sinchisea de prezenţa lui, de parcă el nici nu i-ar fi vorbit cu câteva clipe în urmă. Un zâmbet îi înflori în colţul gurii. Caroline Lassiter Yates nu ştia că minciuna ei, sau mai bine zis ascunderea adevărului, avea efectul unui steag roşu fluturat în faţa unui taur. îi va demonstra fostei sale profesoare că-i însuşise bine lecţiile.

Caroline nu se simţea în apele ei. Conştientă că Judd Balckburn nu o scăpa din privire, nu se putea concentra asupra informaţiilor pe care le dădea Bob Lee în privinţa exerciţiilor pe care le vor face la prima şedinţă. Atmosfera din sală era nouă pentru ea şi o stânjeni. Obişnuită cu discuţii academice, teme literare, cu lucrări şi

cercetări ştiinţifice, Caroline nu se simţea în largul ei în postura de sportivă. Chiar dacă se străduia să priceapă indicaţiile lui Bob, nu ştia cum se va descurca pe saltea în momentul când va trebui să înfrunte atacul partenerului de antrenament.

Lee ştia să explice răbdător mişcările pe care le vor executa elevele, dar Caroline se îndoia că-şi va aminti de indicaţiile lui, fiindu-i teamă că se va accidenta. După ce le spuse să nu fie prea încrezătoare în forţele lor, Bob le puse pe cursante să facă mişcări de încălzire. Caroline se mai linişti, deoarece făcea gimnastică şi exerciţiile îi erau cunoscute. Peste câteva minute, Lee dădu ordin ca femeile să lucreze câte două. Judd o prinse

de încheietura mâinii pe Caroline, înainte ca aceasta să aibă timp să-şi aleagă o parteneră.

- Eu sunt partenerul tău, aşa cum ţi-am promis, îi şopti el la ureche, în timp ce se îndrepta spre saltea.

Respiraţia lui fierbinte îi stârnea fiori neaşteptaţi. Exerciţiile de prindere şi de răsucire a mâinilor erau uşoare, insa Caroline nu era obişnuită să lucreze cu un bărbat care iradia o senzualitate de felină, având o energie virilă impresionantă. Privirea lui avea o expresie ironică. Fără îndoială că-l amuza jena ei.

După ce luară poziţia de luptă, Judd întinse mâinile şi Caroline făcu la fel. Pe neaşteptate, el o prinse de încheieturi şi o forţă să-şi încleşteze degetele în jurul antebraţelor lui. Fosta lui profesoară nu bănuise că această atingere putea fi atât de plăcută. Un val de căldură se răspândi în trupul ei, făcând-o să se înroşească în obraji şi la ceafă. Dacă ar fi putut ar fi renunţat la lecţiile de autoapărare, dar îi era ruşine să-i arate partenerului că apropierea lui o tulbura.

- Să-mi spui dacă acţionez prea brutal sau prea repede, murmură Judd pe un ton ironic. Mă voi opri imediat.

Caroline îşi dădu seama că un bărbat ca Blackburn nu poate fi atât de naiv pe cât lăsa să se creadă. Privirea lui insistentă era o dovadă a jocului pe care-l făcea.

- îţi voi spune când nu mai pot.

Judd dădu din cap şi făcu o răsucire, îndepărtând mâinile partenerei sale, astfel că trupurile li se apropiară. Caroline închise ochii şi încercă să se desprindă din strânsoare, încordându-şi muşchii, dar Blackburn era puternic şi nu putea fi clintit din loc. Genunchii şi coapsele lor se atinseră, iar profesoara se gândi că poziţia în care se găsea o făcea vulnerabilă. Ar fi putut să cadă cu uşurinţă dacă partenerul ei n-ar fi ţinut-o strâns.

Alarmată de gândurile sale, Caroline deschise ochii şi observă că Judd o priveşte cu atenţie. Ce se întâmplase cu ea? De ce se simţea stânjenită? Judd era numai un partener de antrenament şi n-ar fi trebuit s-o tul-

bure. Neputând să-şi stăpânească

emoţiile puternice, profesoara închise ochii. Trupul îi tremura uşor.

- Caroline? Nu te simţi bine? auzi ea vocea lui Judd. Nu am făcut nici o mişcare greşită. Nu cred că am mers prea departe pentru prima şedinţă.

- Am obosit, recunoscu Caroline.

Blackburn îşi retrase mâinile şi profesoara respiră adânc, pentru a-şi reface forţele. Când deschise ochii, îl văzu pe partenerul ei la un pas de ea.

- Cred că te-ai încălzit suficient, zise Judd. Eşti destul de rezistentă.

Caroline se înroşi ca o adolescentă.

- Alerg în parc de două ori pe săptămână. Si de câţiva ani fac exerciţii yoga.

- Yoga este o metodă foarte bună de a te păstra în formă. Te face mai tânără.

Caroline simţi un junghi în inimă.

Cuvintele lui erau ironice şi crude. Nu era corect să-i spună că este între două vârste.

- Eşti gata? o întrebă Blackburn pe un ton

nepăsător.

Profesoara dădu din cap şi Judd se aplecă făcând căuş din mâinile sale, îndemnând-o:

- Pune-ţi piciorele aici.

Caroline protestă, nedumerită:

- Ce vrei să faci?

Blackburn îi explică răbdător:

- Caroline, sunt mai înalt decât tine cu un cap. Nu putem să ne antrenăm dacă nu eşti la aceeaşi înălţime cu mine.

Profesoara aruncă o privire la picioarele lui lungi şi apoi se uită în ochii lui. Expresia de pe chipul lui era liniştită şi nu ascundea nici o intenţie dubioasă.

- Dar...

Judd se aplecă şi o prinse de glezne. Caroline se agăţă cu mâinile de umerii lui pentru a-şi păstra echilibrul. Blackburn o săltă uşor şi profesoara se lipi de trupul lui, simţind tăria muşchilor încordaţi. Pulpele ei se frecau de coapsele lui, stârnindu-i un val de

căldură.

Conştientă că atingerea trupului lui îi provoca emoţii neobişnuite, Caroline

deschise gura pentru a-i cere lui Judd să-i dea drumul, dar observă că el se purta cu ea de parcă ar fi fost oricare alt partener de antrenament. După câteva clipe de ezitare, profesoara se lăsă condusă de Blackburn care-i puse tălpile deasupra genunchilor lui, apoi o prinse de mâini. Caroline se lăsă puţin pe spate.

- Eşti gata? îi şopti el cu dublu înţeles, privind-o în ochi. Caroline îşi reproşa faptul că-l minţise. Dacă i-ar fi spus cum o cheamă, acum n-ar fi fost la fel de stingherită şi ar fi acceptat mai uşor să facă exerciţii cu partenerul ei. O dată ce-l minţise, între ei nu mai poate avea loc o încredere deplină. In acele momente, ar fi vrut să fie acasă şi să citească o carte. Nu era deloc pregătită să lucreze cu Judd.

Fără voie, ea rosti o altă minciună:

- Sunt gata.

Capitolul 2

Judd îşi dădu seama că fosta lui profesoară era încordată şi că încearcă să nu-şi trădeze emoţiile puternice care o cuprinseră. Era atât de aproape de el şi nu se putea obişnui cu gândul că va trebui să-i atingă din nou trupul atletic. Blackburn voia ca ea să nu mai fie speriată şi să se concentreze asupra mişcărilor de apărare. De fiecare dată când o prinsese de mâini, îi simţise tremurul nervos. Reacţia ei era nejustificată, dar el ştia că avea o influenţă tulburătoare asupra femeilor. Cu zece ani în urmă, nu se aşteptase ca ea să fie impresionată de figura lui, dar acum era

mândru că-i stârnise senzaţii ciudate. Acum dorea ca ea să simtă că este puternic şi seducător, aşa cum el ştia că ea este frumoasă şi atrăgătoare.

- Foarte bine, putem începe exerciţiile.

Caroline încercă să scape din strânsoare,
dar nu reuşi decât să se apropie de trupul partenerului. Judd îi zâmbi binevoitor şi profesoara îi întoarse zâmbetul.

- Caroline, trebuie să acţionezi mai repede. Fii mai hotărâtă. Iţi voi spune dacă greşeşti sau dacă trebuie să mergi mai departe.

Profesoara se uită în ochii lui, dar rămase tăcută şi reîncepu mişcarea de desprindere din strânsoare. închizând ochii, Blackburn îi simţi încordarea din trup. Parfumul pielii ei era discret şi suav. Cu cât era mai aproape de corpul ei, cu atât era mai conştient de pericolul pe care-l reprezenta fosta lui profesoară.

Apăsarea pe care o exercita trupul ei îl făcea să-şi imagineze ce plăcut ar fi dacă ar putea să-i simtă strânsoarea picioarelor

petrecute în jurul taliei lui. Judd suspină şi se concentră asupra exerciţiilor

fizice, alungând din minte imaginile erotice care-l împiedicau să fie doar un partener de antrenament.

Respirând adânc de câteva ori, el se calmă şi deschise ochii, remarcând chipul încordat al Carolinei.

- Nu crezi că am exersat suficient? îl întrebă aceasta, îngrijorată de efectul pe care-l avusese apropierea dintre trupurile lor.

Blackburn îşi dădu seama că exista posibilitatea ca partenera să-i cadă în braţe şi exclamă înţelegător:

- Ai dreptate: am făcut destule eforturi şi suntem abia la începutul şedinţei de antrenament.

Caroline reveni cu picioarele pe saltea, iar Judd îi dădu drumul la mâini.

Profesoara îşi aranjă părul care-i căzuse pe frunte şi se îndreptă spre grupul de femei care-l ascultau pe Bob. Blackburn o urmă, admirându-i mersul graţios şi întrebându-se dacă purtarea lui fusese prea îndrăzneaţă.

***

Caroline se strădui să înţeleagă explicaţiile proprietarului sălii de sport, dar mintea sa refuza să priceapă vorbele instructorului de arte marţiale. Emoţiile intense pe care le resimţise cu câteva clipe în urmă, când fusese atât de aproape de Judd, continuau să o tulbure.

„Nu e nevoie de cuvinte pentru a şti când te doreşte” îşi zise profesoara în sinea sa în timp ce Blackburn se opri în spatele ei. O relaţie ciudată se stabilise între ea şi Judd.

Caroline îşi scutură pletele blonde şi făcu un pas spre Bob pentru a auzi mai bine ce spunea acesta. Era vorba de atacul din lateral pentru a surprinde adversarul. După câteva momente, Bob îi făcu semn lui Judd să-l atace, pentru a le demonstra cursantelor cum trebuie să acţioneze. Cei doi bărbaţi se mişcau ca două feline. Bob le arătă femeilor că orice atac îi oferea ocazia de a-l lovi pe adversar. Caroline se gândi că teoria era frumoasă, dar că ea n-ar fi în stare

să-l ţină la distanţă pe Judd dacă acesta ar încerca s-o atace.

- Acum, veţi lucra din nou pe perechi, zise Lee.

Caroline se trezi în faţa partenerului ei, aşteptând ca acesta să-i spună ce exerciţii vor face. El o prinse cu mâna dreaptă de braţul stâng şi murmură pe un ton autoritar:

- Fii atentă cum mă mişc. Uită-te în ochii mei.

Cum putea să se uite în altă parte când el o ţintuia cu privirea?

Judd îi dădu drumul la braţ.

- Uită-te în ochii mei, dar, în acelaşi timp, fii atentă la mişcările mele.

Cum putea ea să nu fie atentă la trupul lui? Era un tip solid, care-i inspira o teamă instinctivă.

- Fereşte-te de mâinile şi de picioarele mele, o preveni el. Forţează-mă să mă retrag. Caută să fugi. Aminteşte-ţi că este preferabil să eviţi lupta decât să-i suporţi consecinţele.

Fireşte că profesoara era de acord cu ultima lui afirmaţie. Cât de mult se schimbase fostul ei student. Mândria din ochi îi demonstra că Judd ajunsese la o stăpânire de sine şi la o abilitate extraordinară în privinţa însuşirii procedeelor de autoapărare. Oare ce făcuse în aceşti zece ani? se întreba Caroline rotindu-se în jurul partenerului ei, căutând să se ferească de atacul acestuia.

Intr-o fracţiune de secundă, Blackburn o imobiliză cu uşurinţă. De data aceasta, el o prinse de umeri şi ea ajunse din nou în braţele lui. Când încercă să se desprindă din înlănţuire, Judd o strânse şi mai tare şi Caroline se uită mirată în ochii lui.

- Agresorii sunt rapizi. De ce nu te-ai ferit de atacul meu?

Profesoara replică îmbufnată:

- Ce vrei să fac, dacă nu sunt suficient de atentă? Arată-mi cum trebuie să mă apăr.

Judd îşi retrase mâinile şi rosti pe un ton nemulţumit:

- Dacă nu-mi respecţi sfaturile, este inutil să ne pierdem timpul.

Cuvintele acestea îi deşteptară o amintire din timpul când era profesoara lui de engleză. Intr-o zi, ea le propusese studenţilor o lucrare referitoare la timpul liber. Judd o impresionase prin uşurinţa cu care îşi exprimase ideile, argumentând că orice moment din viaţă trebuie trăit la o intensitate maximă şi că este păcat să-ţi iroseşti timpul cu activităţi nesemnificative. Acum, fără să vrea, el inversase rolurile, atrăgându-i atenţia că trebuie să fie mai serioasă şi mai silitoare.

- Mă voi strădui să nu te dezamăgesc, zise ea încet.

Judd întinse braţul drept să o prindă şi Caroline se feri, făcând o săritură laterală. Blackburn o încurajă:

- Foarte bine. Continuă tot aşa.

De fiecare dată când o ataca, ea reuşea să evite braţul lui, astfel antrenamentul deveni o joacă plăcută şi folositoare.

Peste câteva minute, Bob se declară mulţumit de elevele sale şi le ordonă să înceteze exerciţiile.

- Acum vom trece la contraatac. Uitaţi-vă la mine şi la Judd.

Cei doi bărbaţi făcură o demonstraţie de virtuozitate şi de precizie, spre încântarea cursantelor care formară din nou perechile de antrenament.

- Nu vă grăbiţi, le ordonă Lee. Dacă reuşiţi să străpungeţi apărarea partenerului, loviţi-l în piept.

Caroline nu îndrăzni să-şi ridice capul până când Judd o întrebă:

- Eşti gata?

Profesoara tresări şi-l privi în ochi. Va avea el curajul să-i atingă sânii? Trăgându-şi răsuflarea, Caroline luă poziţia de apărare. Blackburn zâmbi blând şi ea îi întoarse zâmbetul.

- De data asta, sper să fii mai atentă. Ai auzit ce a spus Bob?

Caroline deschise gura pentru a replica, dar Judd se repezi la ea şi

profesoara se răsuci fulgerător, aşa cum le arătase Bob, şi

lovi braţul partenerului care se retrase imediat.

- Foarte bine, o felicită el. Ai început să te aperi.

Caroline avea impresia că ochii lui aveau o scânteiere de mândrie.

Trecuseră câteva minute de când Judd încerca s-o prindă pe Caroline, iar aceasta se ferea de loviturile lui. Uneori, el reuşea s-o păcălească, dar mâna sa se oprea la câţiva centimetri de pieptul ei, stârnindu-i fiori de teamă şi de plăcere.

Până la urmă, profesoara făcu o fentă şi atinse pieptul partenerului cu podul palmei. Judd făcu o mutră uimită şi Caroline izbucni în râs, bucuroasă că învăţase repede mişcările instructorului. Era încă îndemânatică şi nu o părăsise agilitatea.

Bob bătu din palme şi toată lumea încetă exerciţiile, adunându-se în jurul lui. Proprietarul sălii de sport le

mulţumi cursantelor pentru că fuseseră ascultătoare şi perseverente, amintindu-le că nu trebuie să se descurajeze dacă nu reuşiseră să execute mişcările de apărare cu prea multă acurateţe, deoarece vor avea timp să devină bune practicante ale artelor marţiale. Caroline răsuflă uşurată că se terminase ora, fiindcă scăpase de prezenţa stânjenitoare a lui Judd.

***

Blckburn se uită la ea, în timp ce Lee îşi lua la revedere de la grupul de femei, zicân- du-şi în sinea lui că era momentul să fie mai îndrăzneţ, dacă voia s-o invite pe fosta lui profesoară să ia cina cu el. Ii era puţin teamă, căci ea îl minţise şi nu-i putea anticipa reacţia faţă de invitaţia lui. In acelaşi timp, era tulburat de senzaţiile erotice pe care ea i le trezise în trup. De mult timp nu mai fusese atât de atras de o femeie. Curiozitatea îl făcea să fie mai îndrăzneţ: trebuia să afle de

ce Caroline îşi ascunsese identitatea.
Judd se postă în faţa ei, privind-o stăruitor în ochi. Dacă ar fi cunoscut-o mai

bine, ar fi fost ispitit să-i mângâie obrajii îmbujoraţi de efort.

- Aş vrea să luăm cina împreună, zise el pe un ton amabil.

Trecură câteva secunde şi Caroline nu deschise gura. Judd se nelinişti şi adăugă:

- Avem multe să ne spunem. Au trecut zece ani de când nu ne-am văzut.

Ezitarea ei dură cam mult şi Judd îşi spuse că răspunsul pe care-l va auzi va fi negativ. Afurisită treabă! Zâmbetul pe care-l cunoştea din facultate era politicos, dar nu prevestea acceptarea invitaţiei. Era îngrijorată că-l minţise? Nu voia să aibă o discuţie lămuritoare? In ochii ei se citeau nervozitatea şi nehotărârea. Când ea aruncă o privire la ceasul de pe perete, Judd ştiu că pierduse ocazia de a lua

masa împreună.

- Eu... n-am o toaletă de seară... Dar...

Roşeaţa de pe chip i se accentuă şi Caroline afirmă:

- Dacă nu este un local de lux, voi putea sta o oră. Am de corectat nişte lucrări, îi explică ea în şoaptă.

Judd simţi că i se luase o piatră de pe inimă şi declară bucuros:

- Nu vom întârzia. Ne vedem peste zece minute, după duş.

Caroline zâmbi şi spuse:

- De acord.

Judd se îndreptă repede spre vestiar, întrebându-se dacă va avea prilejul s-o sărute pe fosta lui profesoară.

* * *

Caroline ieşi prima din vestiarul femeilor şi se uită la afişele şi ziarele înrămate de pe pereţii din holul sălii de sport. Deşi căuta să se concentreze asupra conţinutului articolelor decupate din revistele de arte marţiale, gândurile ei se îndreptau spre discuţia pe care o va avea cu Judd.

Minciuna o pusese într-o situaţie jenantă şi profesoara de engleză se hotărî să-i destăinuiască fostului ei student motivul care o îndemnase să-i ascundă identitatea ei. N-o învăţaseră scriitorii clasici că minciuna

are picioare scurte? Walter Scott avusese dreptate când afirmase că remuşcarea este dureroasă, atunci când e consecinţa unei acţiuni incorecte. Ce trebuie să facă? Să-i mărturisească imediat adevărul lui Judd? Să aştepte până la restaurant, sau după cafea? Oh, Doamne! Fusese atât de nesăbuită! Fostul ei student îşi închipuise că ea voise să-l impresioneze şi să cocheteze cu el!

- Scuză-mă dacă am întârziat. Putem merge?

Caroline tresări la auzul vocii lui Judd şi se ruşină ca o şcolăriţă. Altă încurcătură! Dacă se va purta la fel şi la restaurant, ce părere îşi va face acest bărbat chipeş despre o femeie care se înroşea la fiecare remarcă sau la

privirile lui insistente? O va crede când îi va mărturisi ce vârstă are, sau va crede că ea este în căutarea unei aventuri?

- Bineînţeles, răspunse Caroline luându-şi jacheta de lână din cuier. Judd o ajută să-şi pună jacheta pe umeri şi profesoara avu impresia că el o mângâiase în treacăt, înainte de a-i face loc să iasă pe uşă. Atingerea

degetelor lui îi stârnise o emoţie neaşteptată şi profesoara se fâstâci, murmurând:

- Mulţumesc.

Judd îşi închise fermoarul la canadiană şi-şi luă la revedere de la Bob care le urase noapte bună. Caroline îi adresă un zâmbet şi-i făcu un semn cu mâna.

- Sunt mai multe locuri unde putem lua masa, zise Judd, în momentul când ajunseră pe trotuar. Ti-aş recomanda un restaurant chinezesc sau vietnamez: peşte, orez, sos picant sau cartofi prăjiţi. Ce preferi?

- îmi place peştele.

Aerul rece o înfioră pe Caroline care-şi duse braţele la piept. Iarna era friguroasă. După câteva zile blânde, vânturile din nord aduseseră nori cenuşii, iar ninsoarea nu contenise decât de curând. Ianuarie era o lună bună pentru schi şi pentru sporturile de sală.

A

- în cazul acesta, nu trebuie decât să traversăm strada. Cunosc un restaurant chinezesc unde se mănâncă bine.

- Am auzit de el, zise Caroline, luându-l

de braţ.

Tremurul corpului ei se datora numai frigului? se întrebă profesoara, ştiind că ar minţi dacă n-ar recunoaşte influenţa pe care o avea Judd asupra ei. Trupurile lor se atingeau şi-şi transmiteau senzaţii plăcute care nu aveau nimic comun cu atmosfera rece din oraş.

Judd făcea paşii mari iar Caroline se străduia să nu cadă, fiindcă unele

porţiuni din asfalt erau îngheţate şi alunecoase. Peste câteva minute, cei doi se aflau aşezaţi la o masă aranjată cu gust. Scaunele din pluş roşu erau moi şi confortabile. O chelneriţă le aduse două liste cu mâncăruri şi un platou cu sandvişuri. Caroline simţi pe sub masă că genunchiul lui Judd se apropiase de al ei. Ridicându-şi privirea, ea observă că Judd studia atent meniul, fără să dea importanţă gestului său involuntar. Profesoara îşi retrase scaunul, dar Judd îi atinse din nou un picior când el îşi întinse sub masă picioarele. Câte neglijenţă! îşi spuse Caroline, parcurgând lista cu mâncare.

Chelneriţa reveni şi-l întrebă pe Judd ce doreşte să comande, fără să-i dea atenţie profesoarei, de parcă aceasta nu l-ar fi însoţit pe bărbatul chipeş din faţa ei.

Judd se uită la Caroline şi se interesă pe un ton blând:

- Ce ai ales?

„Ah, dacă ar fi după mine, îşi spuse ea, aş alege tinereţea. Aş vrea să fiu mai tânără. Cât de mult mi-ar plăcea să fiu mângâiată de tine!"

- O supă de ciuperci şi o porţie de curcan la tavă, rosti ea cu glas tare.

Chelneriţa notă comanda în carneţel şi se uită din nou la Judd.

- Cu ce vă pot servi? îl întrebă ea pe un ton suav.

El puse meniul pe masă şi zise cu o voce baritonală:

- Vreau supă de ciuperci şi o friptură de vacă.

- Să vă aduc o porţie dublă de supă? Un castronaş este cam mic pentru un bărbat solid ca dumneavoastră, afirmă chelneriţa,

lăsând să se înţeleagă că-i plac bărbaţii viguroşi.

- Nu, mulţumesc, un castronaş de supă este suficient.

- Ce pâine doriţi? V-o recomand pe cea de secară. Este foarte gustoasă.

- Caroline, ai vreo preferinţă?

- Nu, pâinea de secară este foarte bună.

- Cum doriţi friptura: în sânge sau mai prăjită?

- In sânge, bineînţeles.

- Ce beţi?

- O sticlă de bere. Draga mea, ce bei?

Caroline se uită la Judd, surprinsă că el i
se adresase pe un ton atât de familiar. Mutra ei nedumerită nu-l descumpăni, iar el insistă:

- Ce vrei să bei, scumpa mea?

înainte să poată răspunde, mâinile ei fură cuprinse de mâinile lui.

Chiar dacă gestul era ostentativ pentru a-i demonstra chelneriţei că formau o pereche de îndrăgostiţi, Caroline simţi un val de căldură în obraji.

- Oh, oh, se bâlbâi ea, o sticlă de CocaCola fără zahăr.

Chelneriţa luă meniurile şi se îndepărtă. Caroline încercă să-şi

desprindă mâinile din strânsoarea lui Judd, dar acesta începu să-i examineze degetele lungi şi subţiri, remarcând:

- Nu porţi verighetă. Eşti celibatară?

Caroline se gândi că sosise momentul pentru a-i declara răspicat lui Judd că nu este interesată de persoana lui şi că singurătatea nu o deranjează. Era ocazia cea mai nimerită pentru a-i da de înţeles că nu aleargă după bărbaţi şi că este o femeie independentă.

- Nu port inele pentru a nu lua păr din blana pisicii.

Blackburn avu un zâmbet ironic.

- Depinde de pisică.

Profesoara nu se simţi la îndemână.

Judd redeveni serios şi o întrebă pe un
ton grav:

- Ai vreun prieten? Iubeşti pe cineva? Este plăcut să ne revedem după zece ani şi n-aş

vrea să ne despărţim aşa de repede.

- Dacă ţi-aş spune că nu am pe nimeni, ce ai face?

Caroline regretă imediat că fusese

prea îndrăzneaţă. N-ar fi trebuit să-i pună o întrebare indiscretă. Privirea lui era sfredelitoare, iar mângâierile delicate. Cu fiecare clipă ce trecea, minciuna ei devenea şi mai stânjenitoare, şi mai apăsătoare.

- Dacă nu ai pe nimeni, şopti el blând, atunci trebuie să te aştepţi la o prietenie sinceră.

Capitolul 3

Declaraţia lui o luă pe nepregătite pe Caroline. Era posibil ca între ei să se înfiripe o relaţie apropiată? Probabil că el nu-şi dădea seama ce vorbeşte, îşi spuse profesoara. Orice legătură dintre ei avea nevoie de încredere şi reciprocitate.

In cazul acesta, propunerea lui se dovedea a fi inutilă şi stânjenitoare. Nu ştia că nu se poate să-şi bată joc de sentimentele ei? Era o provocare sau o încercare de a avea o aventură? Voia numai să-i aprindă flacăra iubirii, pentru a o părăsi apoi ca un laş? Caroline avusese mai multe experienţe dureroase şi nu era în stare să suporte încă

o umilinţă. Cercetându-l cu privirea, citi în ochii lui sinceritate şi fu surprinsă. Tonul cu care i se adresase fusese solemn şi neprefăcut.

Era ea pregătită să aibă un prieten?

Caroline îşi înăbuşi un suspin. In acel moment, era într-o stare de plâns. Nu mai avea încredere în bărbaţi, şi orice încercare de seducere din partea lor o îngrijora, făcând-o bănuitoare şi rezervată. Cumpănind avantajele şi dezavantajele de a-l avea ca prieten pe Judd Blackburn, profesoara îşi zise că merita să mai facă o încercare. Bineînţeles că în primul rând trebuia să-i mărturisească părerea ei despre relaţia dintre un bărbat şi o femeie.

Era firesc să fie corectă cu el. Din experienţă proprie ştia că o relaţie de prietenie avea de înfruntat multe obstacole, chiar dacă începea foarte frumos. înainte de a răspunde, Caroline voia să-i destăinuiască lui Judd temerile pe care le avea faţă de o posibilă legătură sentimentală. Fostul ei student avea simţul umorului şi putea să treacă peste stânjeneala şi ezitările ei. Dacă el găsea că necazurile ei sunt trecătoare, atunci relaţia lor avea şanse de reuşită. Dacă nu dovedea înţelegere

faţă de zbuciumul inimii de femeie, legătura lor nu putea dura mult. Era mai bine ca fiecare să ştie ce-l aşteaptă dacă se implică într-o relaţie mai apropiată.

Caroline îşi trase răsuflarea, dar, înainte de a putea deschide gura, Judd îi zise

A A 1

surâzând:

- Te rog să mă scuzi două minute. I-am promis mamei mele că-i voi telefona imediat ce voi termina antrenamentul.

Se ridică de la masă şi se îndreptă spre coridorul din spate care ducea la cabinele telefonice.

Profesoara îl urmări cu privirea, fascinată de mersul lui agil. îmbrăcat în jeanşi şi într-un pulovăr de lână, Judd avea un trup de atlet. Picioarele lungi şi coapsele zvelte, umerii laţi şi braţele puternice atrăgeau atenţia femeilor din sală. Unele dintre ele, impresionate de aspectul fizic şi de chipul lui cu

trăsături regulate şi virile se uitau la el

cu coada ochiului, fără să arate însoţitorilor lor că sunt atrase de bărbatul care trecea pe lângă ele.

Câteva femei chiar o cercetară cu privirea îndelung pe Caroline, căutând să vadă cine era iubita bărbatului care le tulburase inimile. Profesora se amuză de succesul pe care-l avusese Judd, suportând cu curaj privirile invidioase ale femeilor care se mirau că o blondă neinteresantă putuse să-l farmece pe tânărul care semăna cu eroii din telenovelele cele mai renumite.

In sinea ei, Caroline îşi spunea că nu aveau de ce s-o pizmuiască, deoarece fusese invitată la cină de un fost student cu care nu s-ar încurca aşa repede. Trebuia să chibzuiască bine, înainte de a face un pas greşit!

Pentru a-şi omorî timpul, profesora îşi scoase din poşetă agendă personală şi începu să bifeze activităţile din ziua aceea, programând problemele nerezolvate pentru săptămâna următoare.

Câte treburi avea de făcut! Nici o însemnare nu se referea la o întâlnire amoroasă.

„Ei bine, îşi zise Caroline, sunt momente când trebuie să mă gândesc şi la dragoste.”

- Orice zi este împlinită dacă ai petrecut-o cu mine, remarcă Judd, apărut pe neaşteptate.

Profesoara tresări şi se uită speriată la el. Era oare conştient de efectul pe care-l avea asupra femeilor? Fireşte că ştia cât de seducător este şi se purta de parcă ar fi fost un păun cu penele înfoiate.

- Cauţi o zi liberă pentru a-ţi fixa o întâlnire cu mine? se interesă el surâzând, în timp ce se aşeza pe scaun.

Caroline clipi şi exclamă iritată:

- Modestia ta este proverbială! Am vrut să văd ce probleme mă aşteaptă acasă.

Judd se bătu cu palma pe frunte şi zise:

- Ah! îmi amintesc că ai de lucru în

seara
asta. Iţi pregăteşti orele de mâine, sau vrei să citeşti?

Profesoara socoti că sosise momentul

adevărului. Nu mai putea continua relaţia cu Judd dacă nu scăpa de apăsarea minciunii care stătea între ei. Cum va reacţiona fostul ei student? Va fi mânios? Dezamăgit? Va lua totul ca pe o glumă, sau îi va fi milă de ea? Orice reproş va fi meritat. Luându-şi inima în dinţi, Caroline spuse în şoaptă, sperând ca vorbele sale să nu-l deranjeze prea mult pe interlocutorul ei:

- Sunt profesoară de engleză la universitatea din Toronto.

Ochii ei îl cercetau cu atenţie pe Judd, căutând să observe cel mai mic semn de supărare sau de decepţie de pe chipul lui.

Judd încuviinţă dând din cap de parcă ar fi aflat o noutate în legătură cu profesia ei. Să fi fost tonul ei prea

blând, înşelându-l pe Judd?

- Aşadar, doamna Lassiter te-a încurajat şi pe tine să îmbrăţişezi cariera ei, comentă acesta, cu voce gravă.

Caroline nu se aşteptase la o asemenea remarcă. Era uluită că pentru Judd ea era o colegă de facultate şi nu profesoara lui...

Devenise şi el profesor?

- Vreau să-ţi mărturisesc că doamna Lassiter a avut o mare influenţă asupra mea, continuă Judd. Nu pot uita ce ne spunea la orele sale: „Iubirea este lucrul cel mai important din viaţă...”

Caroline încuviinţă, dând din cap, apoi el adăugă:

- Părinţii mei au fost nişte simpli fermieri şi nu mi-au putut da o educaţie aleasă, dar nu s-au opus să merg la facultate. Mi-a plăcut să citesc, dar n-am făcut lecturi din clasicii literaturii universale. M-au atras romanele de dragoste şi cele ştiinţifico-fantastice. Am ales lumea afacerilor, însă n-am

abandonat cărţile. Lassiter a fost una dintre cele mai bune profesoare din facultate.

Caroline înghiţi în sec. Ratase ocazia de a-i destăinui lui Judd că ea este doamna Lassiter. Nu putea să-i spună:

„Ştii cine este doamna Lassiter? Eu sunt, fosta ta profesoară de engleză. N-am vrut să-ţi mărturisesc că te-am recunoscut, fiindcă am fost impresionată de chipul tău

seducător. Orgoliul m-a făcut să-ţi ascund identitatea mea.”

- Predai undeva engleza? se interesă Caroline cu voce tare.

Judd făcu o mutră mirată şi zise sec:

- Nu.

Profesoara era dezamăgită de răspunsul lui. In loc să-i dea mai multe amănunte despre locul de muncă, Judd se mulţumise cu un simplu, „nu”. Nu era deloc volubil când venea vorba despre profesia lui. Aşadar, nu numai Caroline avea secrete?

Tânăra deschise gura pentru a-l

întreba unde lucrează, dar chelneriţa apăru ţinând în mâini tava cu mâncărurile şi băuturile comandate. Caroline observă că Judd avea, alături de sticla de bere, şi o farfurioară cu alune. Era o atenţie din partea chelneriţei care se retrase după ce-i surâse galeş lui Judd.

Profesoara avu o tresărire nervoasă, între- bându-se dacă va putea să fie prietenă cu un bărbat adulat de femei.

Judd luă o înghiţitură de bere şi Caroline

îl admiră cu coada ochiului. Era relaxat şi sorbea tacticos din băutura rece, ţinând paharul cu mâna lui mare. Sprâncenele negre şi dese, gura senzuală, nasul drept, ochii albaştri degajau o fascinaţie căreia cu greu puteai să-i rezişti. Privirea lui seducătoare o stânjenea pe profesoară care-şi plecă ochii, prefăcându-se că-i este foame. Roşeaţa din obraji nu se datora aburilor din castronul cu supă, ci tulburării.

- M-am interesat de doamna Lassiter, dar la universitate ea nu mai figura pe lista profesorilor, zise Judd.

Caroline se întrebă dacă el observase că mâna ei tremurase când dusese la gură lingura cu supă.

- Crezi că s-a pensionat? se interesă Judd, care remarcase că interlocutoarea sa era emoţionată. Presupun că doamna Lassiter este în vârstă acum. Cam câţi ani are? S-o fi pensionat?

Caroline se înecă şi începu să tuşească. Cu lacrimi în ochi, îşi acoperi gura cu un şerveţel şi căută să-şi potolească tusea care o

sufoca.

Judd se ridică de pe scaun s-o ajute, dar ea îşi flutură mâna, pentru a-i arăta că se descurcă singură.

„Ce tupeu are! îşi zise Caroline. Să mă facă bătrână şi pensionară! Sunt încă tânără. Dacă în urmă cu zece ani îi făcuse lui Judd impresia că trecuse de prima tinereţe, acum el se putea gândi

că ea trecuse de vârsta dragostei. Cât să fi avut fostul ei student când se înscrisese la facultate? Nouăsprezece, cel mult douăzeci de ani. Atunci ea avea douăzeci şi patru. Să-i fi părut atât de bătrână încât după zece ani, Judd s-o considere pensionară? Oh, Doamne! Ce impresie avea acum despre ea? O privea ca pe o femeie căreia nu i te poţi adresa decât cu veneraţie pentru înţelepciunea ei?

- N-ai nevoie de ajutor? o întrebă Judd

A I A « • « A C*

când ea îşi mai veni in fire.

Caroline îl privi cu ochii înlăcrimaţi şi spuse în şoaptă:

- Nu. Mă simt bine, mulţumesc.

Judd îşi duse lingura la buze, dar de data

asta profesoara nu se mai uită admirativ la trăsăturile lui atrăgătoare. în momentul acela îl ura aşa de tare, încât i-ar fi turnat arsenic în supă.

*** **

Judd se abţinu să nu pufnească în râs. Remarca sa o luase pe nepregătite

pe Caroline care se schimbase brusc la faţă. In sinea ei profesoara îşi spunea că bărbaţii sunt vicleni şi neserioşi. Chiar şi fostul ei student îi ascunsese profesia actuală, ca o pedeapsă pentru minciuna ei.

Jenată de privirea lui stăruitoare, profesoara se întreba dacă obrajii îi erau îmbujoraţi din pricina căinţei că minţise sau a indignării că Blackburn o făcuse bătrână. De obicei, se ferea să-şi exteriorizeze sentimentele, deoarece îi era teamă că ele vor fi greşit înţelese de bărbaţi. Chiar şi acum simţea o flacără în trup, o flacără pe care Judd i-o aprinsese pe neaşteptate. Era periculos să se joace cu focul. Bărbatul din

faţa ei era seducător şi avea o experienţă bogată în privinţa femeilor. Nu-i va fi greu să-i stârnească o pasiune mistuitoare. Pe moment, se mulţumise s-o ironizeze, rănindu-i orgoliul şi făcând-o să renunţe la intenţia ei de a-i mărturisi adevărul.

Dacă n-ar fi făcut remarca batjocoritoare referitoare la vârsta ei, Caroline ar fi fost pe punctul de a-i destăinui că este fosta lui profesoară de engleză. Oricum, el trebuie să fi observat stăpânirea de care ea dăduse dovadă, deoarece nu făcuse greşeala de a recunoaşte că-şi amintea de doamna Lassiter.

Judd consideră că este cazul să schimbe subiectul conversaţiei pentru a-i permite Carolinei să-şi stăpânească emoţiile.

- Aş vrea, zise el, să aflu mai multe despre tine. Ai fost măritată?

- Da. De ce te interesează? se miră profesoara.

- Fiindcă nu pot să-mi închipui că există un bărbat care să renunţe la tine, după ce te-a cunoscut şi şi-a dat seama de calităţile tale.

Judd ar fi vrut s-o întrebe cu totul altceva,

prelungind joaca de-a şoarecele şi pisica pentru că ştia dinainte

răspunsurile. La sfârşit, i-ar fi mărturisit pe un ton nevinovat că îşi dăduse seama încă din momentul când o văzuse în sala de gimnastică a lui Bob că este fosta lui profesoară de engleză, Caroline Lassiter. Când deschisese gura, se hotărâse să nu fie atât de crud şi preferase să se informeze de statutul ei social.

Caroline puse lingura pe masă şi spuse

A A 1

surâzând:

- Te uiţi des în oglindă pentru a-ţi compune această mutră inocentă?

Judd replică pe un ton vesel:

- Numai în ocazii deosebite, când mă străduiesc s-o impresionez pe invitata mea. Sper că fostul tău soţ nu te-a făcut să-i urăşti pe toţi ceilalţi bărbaţi.

Judd mărturisise adevărul, în ciuda tonului glumeţ: se săturase de femeile răzbunătoare şi isterice care avuseseră o decepţie în dragoste şi voiau cu orice preţ să-i pedepsească pe ceilalţi reprezentanţi ai sexului tare.

In ultimii ani, întâlnise câteva femei de acest gen şi încercase să le consoleze, uşurându-le chinul, dar nu reuşise decât să-şi atragă mânia lor. Furia le fusese mai puternică decât bunele intenţii şi de fiecare dată, la despărţire, Judd rămăsese cu amărăciune în suflet. Era păcat ca fosta lui profesoară să fie una dintre femeile care consideră toţi bărbaţii nişte bestii. In acest caz, i-ar fi foarte greu s-o facă să-şi schimbe părerile, deşi n-ar da înapoi de la o asemenea însărcinare neplăcută.

Spre uşurarea lui, Caroline afirmă, zâmbind:

- Nu-ţi face griji inutile. Nu urăsc bărbaţii.

Judd îi turnă Coca-Cola în pahar, urmărind atent felul cum ea sorbea din băutura răcoritoare. Ce plăcut ar fi să-i sărute buzele frumos arcuite. Roşeaţa din obrajii ei îl făcuse să se gândească la această posibilitate, dovedindu-i că are în continuare succes la femei.

- De fapt, continuă Caroline cu amărăciune în glas, nu urăsc decât un singur

bărbat, sau cel puţin nu pot să-l sufăr.

Ochii ei se întunecară, mărturisindu-i suferinţa.

Judd se grăbi s-o întrebe cine este acest bărbat, lăsând-o pe interlocutoarea lui să-i dea mai multe explicaţii. Aceasta făcu o pauză, apoi, privindu-l în ochi, declară pe un ton grav:

- Poate că sună cam ciudat, dar singurul bărbat pe care l-am dispreţuit este Thomas Black, deoarece el este cel care mi-a distrus căsnicia.

Dacă i-ar fi azvârlit băutura din pahar în faţă, ea nu l-ar fi şocat mai tare. O voce interioară îi şoptea lui Judd:

„Nu se poate să fi auzit bine. Nu se poate ca ea să fi fost atât de isteaţă. Te-a lovit acolo unde te doare cel mai tare.”

Pentru a-şi ascunde tremurul

buzelor, Blackburn îşi duse mâna la gură.

Chelneriţa apetisantă veni cu tava pe care se aflau fripturile, întrerupându-le conversaţia. După ce luă castroanele goale, se interesă dacă Judd mai doreşte ceva. Acesta

clătină din cap şi chelneriţa se retrase.

Caroline atacă friptura de curcan, fără să bănuiască efectul pe care vorbele sale îl avuseseră în sufletul lui Blackburn. Acesta era conştient că acuzaţia adusă lui Thomas Black era gravă şi trebuia să afle dacă este vorba de persoana pe care o cunoştea el.

- Te-ai referit la renumitul scriitor Thomas Black, nu-i aşa? o întrebă pe Caroline, pe un ton voit nepăsător.

Profesoara dădu afirmativ din cap şi luă o bucată de friptură pe care pusese puţin muştar. Judd îşi aminti cât de îndemânatice erau degetele ei când aşterneau pe tablă cuvintele din textele studiate, într-o perfectă scriere cu litere rotunde. Notiţele de la cursuri fuseseră

parcurse de multe ori, fiindcă explicaţiile profesoarei sale fuseseră clare şi profunde.

Ah, cât de mult ar fi vrut ca ea să-i destăinuiască adevărul. Dacă-i ascunsese numele ei, atunci ar putea să-l mintă şi în privinţa divorţului. Incertitudinea îl îndemnă să fie mai insistent:

- Aşadar, îl cunoşti pe Thomas Black?

Era absurd ca ea să-l fi întâlnit pe renumitul prozator canadian care trăia izolat, fără să acorde interviuri. Multă lume se lăuda că-l cunoaşte şi că se bucură de prietenia lui, deşi, în realitate, nimeni nu se putea apropia de romancierul cu cel puţin şase cărţi în topul celor mai vândute apariţii editoriale. Peste patru săptămâni urma să aibă loc lansarea ultimului său volum, cu

ocazia Zilei îndrăgostiţilor, şi cititorii săi aşteptau nerăbdători momentul când îl vor vedea în carne şi oase pe cel care le adusese în suflet un strop de

bucurie.

Bineînţeles că multe femei declaraseră că fuseseră iubite de Black sau că el era tatăl copiilor lor, cerând pensii alimentare. Gloria era greu de suportat şi scriitorul preferase să rupă contactul cu publicul, pentru a evita neplăceri şi scandaluri. Judd îşi spuse că fosta lui profesoară nu putea fi o femeie vicleană, capabilă de şantaj sentimental sau de pretenţii nejustificate, cu toate că ea îl minţise şi nici nu se arăta

dispusă să-i destăinuiască cine este.

Caroline clătină din cap şi Judd aşteptă până când ea înghiţi îmbucătura, temându-se că ea ar putea minţi din nou.

- Nu-l cunosc deloc, recunoscu profesoara spre uşurarea lui Judd. De fapt, nici nu ştiu cum arată. Dacă l-aş întâlni din întâmplare, n-aş putea spune că-l am în faţă pe celebrul autor de romane de succes. Din câte am aflat, Thomas nu acordă interviuri şi nici nu

se lasă fotografiat.

- Este o persoană misterioasă, susţinu Blackburn, ducând la gură furculiţa cu o bucată de friptură de vacă. In cazul acesta, explică-mi de ce Black a fost cauza divorţului tău.

- Oricât de ciudat ar părea, fostul meu soţ şi-a părăsit slujba şi a cerut divorţul, apoi a plecat în ţinuturile sălbatice din Alaska, sub influenţa cărţii lui Thomas Black.

Judd avu o îndoială, căci afirmaţiile Carolinei erau într-adevăr greu de crezut. După o pauză, el spuse:

- Acţiunea primei cărţi a lui Black se petrece în Vancouver şi Hong Kong. Alaska nu este nici măcar menţionată.

Caroline înălţă din umeri şi luă altă bucată de friptură, lăsându-l pe Judd să aştepte răbdător răspunsul. In cele din urmă, după ce bău o înghiţitură de CocaCola şi-şi şterse gura cu şerveţelul, spuse pe un ton blând:

- N-am citit volumul şi nu ştiu unde se petrece acţiunea. N-am văzut nici

filmul inspirat din cartea lui Thomas. De fapt, nu i-am citit nici un roman, şi nici nu m-am uitat la filmele făcute după cărţile sale. Nu-mi place genul de literatură siropoasă.

Caroline clătină nemulţumită din cap.

- Sunt profesoară de engleză şi nu-mi pot permite să prezint studenţilor mei volumele lui Black. Iţi aminteşti ce sfaturi ne-a dat doamna Lassiter, nu? Trebuie să ne limităm la lectura capodoperelor clasice. Literatura valoroasă nu figurează în topul celor mai vândute cărţi. Când soţul meu m-a părăsit, am început să-i port pică lui Thomas şi n-am vrut să citesc ce a scris.

Blackburn rămase tăcut şi profesoara adăugă:

- Fostul meu soţ a fost unul dintre cei mai tandri şi mai buni oameni de pe pământ. Ne cunoşteam din copilărie. Mama mea a fost părăsită de tatăl meu cam în aceeaşi perioadă când tatăl lui a

murit. Mamele noastre au lucrat la aceeaşi firmă care se ocupa de organizarea de mese festive şi lipseau mult de acasă, astfel că Jeff a fost nevoit să aibă grijă de surorile sale mai mici şi de mine. Trebuie să-ţi spun că este o fiinţă miloasă şi generoasă. întotdeauna a găsit timp pentru a-i ajuta pe cei nevoiaşi. S-a îngrijit de copii, de bătrâni, de pisici şi de câini. N-a refuzat pe nimeni.

Judd ar fi vrut să-i spună că exagera, deoarece elogiile adresate fostului soţ îi făceau rău. Nici un bărbat nu este aşa de bun şi de milos. Fiecare om are şi calităţi, dar şi defecte. Dacă ea avea o asemenea impresie despre Jeff, de ce nu-l urmase în ţinuturile sălbatice din nordul ţării? Ce femeie ar putea să accepte despărţirea de un

bărbat aşa de bun? De fapt, fostul ei soţ o părăsise după ce citise romanul lui Thomas Black. Ce scuze putea să-i găsească, din moment ce el ceruse divorţul?

- Eu şi Jeff, zise Caroline, ne-am căsătorit fiindcă am fost obişnuiţi să fim tot timpul împreună. El a avut mereu grijă de mine şi a fost firesc să-i devin soţie, chiar dacă ai impresia că nu l-am iubit. Am avut o mare înţelegere faţă de el. Am rămas prieteni şi ne trimitem felicitări de Crăciun şi de zilele noastre de naştere.

Profesoara tăcu şi se uită la Judd, aşteptând un semn din partea lui. Acesta dădu din cap, încurajând-o să-şi continue mărturisirea.

- Lui Jeff îi plăcea să facă fotografii, dar şi-a ales altă meserie. A devenit contabil la o mare firmă de investiţii, căci familia lui avea nevoie de sprijin. Eu mi-am dat doctoratul şi am avut destui bani ca să le ţinem pe surorile lui la facultate. Când au ieşit la pensie, mamele noastre s-au retras în Arizona.

Caroline făcu o pauză şi coborî privirea. Judd se uita la degetele ei fine care învârteau paharul de Coca-Cola, presimţind că sfârşitul povestirii va fi

trist.

Profesoara trase adânc aer în piept şi murmură:

- Intr-o bună zi, Jeff mi-a vorbit despre Thomas Black, un tânăr provenit dintr-o familie înstărită din Toronto. Nu auzisem până atunci de acest scriitor care debutase strălucit, intrând în topul primelor zece cărţi din America. New York Times publicase lista celor mai vândute cărţi de pe continent şi Jeff era entuziasmat de reuşita lui Thomas. Din câte se aude, Thomas Black este un pseudonim, deoarece familia scriitorului n-a acceptat ca numele ei să fie tipărit pe coperta unei cărţi.

- Am auzit şi eu acest lucru. Ce legătură are Black cu hotărârea lui Jeff?

Caroline suspină şi-şi aranjă pletele blonde.

-Jeff a avut o relevaţie. Thomas i-a dat un exemplu cum îşi poate realiza visurile. Dacă

un tânăr bogat s-a apucat de scris

romane, de ce n-ar putea el să fotografieze ţinutul îngheţat din Arctica? Mi-a spus că a luat hotărârea să plece imediat în Nord. Dacă ar mai fi zăbovit, nu şi-ar mai fi putut urma vocaţia. Eu i-aş fi dăruit câţiva copii şi n-ar mai fi îndrăznit să-i părăsească.

Profesoara schiţă un zâmbet, deşi buzele ei tremurau uşor. Judd îşi spuse că o sărutare i-ar potoli nervii.

- Iată cum Thomas Black l-a împins pe Jeff să rupă cu lumea civilizată şi să divorţeze de mine, zise Caroline cu mâhnire în glas.

Judd îşi dădu seama că invitata lui credea cu adevărat în spusele ei, chiar dacă acestea păreau absurde.

Cu un gest blând, el îi luă mâinile şi le ţinu strâns în mâinile lui. După câteva clipe Caroline îşi întinse degetele, lăsându-le mângâiate tandru de Judd.

Profesoara îi adresă un surâs cald şi el îi întoarse zâmbetul.

Odinioară, Caroline Lassiter îl influenţase în bine fără ştirea ei. Judd o adorase pentru

modul deschis cu care discuta orice problemă de viaţă, dar ea nu lăsase să se vadă că este conştientă de efectul pe care-l avea asupra lui. El îi trimitea flori de Ziua îndrăgostiţilor, dar ea nu-i mulţumise. Ultima dată când participase la orele ei, Caroline purta un inel de logodnă.

Blackburn păstrase în memorie imaginea ei ca pe o comoară ascunsă. Sfaturile ei îl ajutaseră să se maturizeze şi să fie sigur pe el. Discuţiile cu ea îl făcuseră să gândească profund şi să fie conştient de frumuseţea artei şi de responsabilitatea pe care orice om o are faţă de propria viaţă. Fiecare este dator să-şi urmeze destinul şi să-şi umple existenţa cu momente fericite. Amitirile îl copleşeau. De câte ori nu-şi imaginase reîntâlnirea cu profesoara de engleză de la facultate, pentru a-i mărturisi rolul decisiv pe care ea îl jucase în formarea lui ca om. închipuirea îl făcuse s-o vadă pe Caroline reacţionând fie politicos dar

rezervat, fie ironic şi plăcut. Rolul de muză îi venea de minune. Niciodată, însă, nu şi-ar fi imaginat că ea ar fi putut să-l

urasca.

Blackburn o privi în ochi pe profesoara de engleză, gândindu-se că nu sosise clipa când putea să-i destăinuiască un lucru oribil: el era Thomas Black, scriitorul care-i distrusese căsnicia.

Capitolul 4

Judd se uită la Caroline de parcă s-ar fi ruşinat că o invitase la cină. Nu era de mirare că ea era jenată de întrebările lui indiscrete. Era firesc să fie încurcată, având în vedere că vorbea cu un bărbat aproape necunoscut. Profesoara se simţea stânjenită de privirea lui scrutătoare. Blackburn o ascultase cu atenţie şi înţelegere şi acest lucru îi sporea starea de incertitudine. Era incorect din partea ei să păstreze tăcere asupra intenţiilor sale. Orice relaţie cu acest bărbat fermecător trebuia să se bazeze pe sinceritate şi încredere. Nici acum nu-şi putea explica de ce minţise, de ce simţise

nevoia să-i dezvăluie motivele pe care le invocase Jeff înainte de a o părăsi. Oricum, viaţa ei particulară nu interesa pe nimeni.

Carolinei îi era ruşine că-l minţise pe

fostul ei student. în primul rând, trebuia să şteargă trecutul cu buretele: Orice cunoştinţă nouă însemna o posibilitate de înţelegere şi armonie. Această legătură cerea ca nici unul dintre ei să nu aibă ceva de reproşat... Da, cel mai bine era să-i spună cine este. Problema aceasta continua s-o frământe. Cu cât amâna decizia de a-i destăinui, cu atât mai greu îi venea să rostească adevărul. Singura dificultate consta în imposibilitatea de a face această mărturisire, căci, ori de câte ori se uita în ochii lui, vorbele îi piereau pe limbă sau se schimbau în cu totul altceva.

Si în acel moment, Caroline simţea că-i este imposibil să depăşească obstacolul psihologic. La urma urmei, Judd aflase multe lucruri despre ea. Ochii lui erau strălucitori şi răscolitori. De fapt, nu putea să-l acuze fără motiv. Argumentele ei în

privinţa divorţului fuseseră naive şi ciudate, fiindcă dăduse vina pe un scriitor pe care nu-l văzuse niciodată!

- Te rog să mă ierţi, şopti profesoara, simţind că inima îi bate mai tare. Nu trebuia să-ţi fi destăinuit aceste amănunte din viaţa mea.

Blackburn clătină din cap şi spuse încet:

- Nu ai de ce să-ţi ceri scuze. Trebuie să priveşti lucrurile aşa cum sunt. Am aflat care este statutul tău social, fără să fiu obligat să fiu nepoliticos. In felul acesta, m-ai scutit de o gafă. Am dreptate?

Caroline îl cercetă cu privirea, sperând să observe o urmă de ironie pe chipul lui, dar Judd păstra o atitudine sobră şi reţinută. In loc să izbucnească în râs, ca şi cum el ar fi făcut o glumă reuşită, profesoara răspunse sec:

- Da, ai dreptate.

- Foarte bine! exclamă Judd. Să recapitulez ce ştiu despre tine: eşti divorţată, nu ai nici un prieten, ai o carieră universitară, nu agreezi lecturile uşoare şi ai o pisică în casă.

Judd părea mulţumit de ceea ce

aflase despre invitata sa care se miră că nu ştie mai nimic despre viaţa lui. înainte ca ea să aibă timp să-l întrebe unde locuieşte, el adăugă cu o voce joasă:

- Aş vrea să ne întâlnim din nou. Mâine seară am o obligaţie de familie, dar sâmbătă sunt liber. Iţi convine?

Caroline avea impresia că toată strălucirea cerului se adunase în ochii lui tulburători. Ce putea răspunde?

- Spune-mi dacă eşti de acord.

Profesoara nu ştia dacă era bine să se

întâlnească aşa de curând cu fostul ei student. Emoţia o împiedica să fie mai hotărâtă.

- Sâmbătă? repetă ea încurcată.

Judd îşi retrase mâinile şi-şi sprijini bărbia în podul palmei, continuând să se uite în ochii Carolinei.

- Locuiesc cu familia până voi putea să mă mut în casa mea. Sâmbătă dimineaţa trebuie să stau cu nepoţelele: Victoria şi Emilia. S-au obişnuit să se joace cu mine şi nu pot să le

refuz această plăcere nevinovată. îmi plac copiii şi nu rezist la farmecul lor. Judd făcu o pauză şi după alte două îmbucături, adăugă pe un ton glumeţ:

- Voi fi liber după ora unsprezece. Vin să te iau cu maşina. Vom lua prânzul, apoi vom avea toată după-amiaza la dispoziţie. O să rezerv o masă pentru cină la restaurantul franţuzesc „La Marcel”. Ai auzit de el?

Caroline dădu afirmativ din cap. Judd dădea dovadă de un gust rafinat. Toată lumea ştia că restaurantul franţuzesc se afla pe King West, în apropiere de sălile de teatru şi de concert. Era un local cu tradiţie şi avea faima unei atmosfere romantice. Caroline era sigură că seara de sâmbătă va fi extrem de plăcută.

După ce înghiţi o bucată de friptură, Judd rosti pe un ton jovial:

- Am închiriat un apartament şi încă nu l-am mobilat. După masa de prânz, aş vrea să mergem să aruncăm o privire în noua mea locuinţă. Ti-aş fi

recunoscător dacă m-ai ajuta să aleg mobila şi culorile în care voi

zugrăvi camerele.

Profesoara observă că Judd era serios. Nu-i făcuse o invitaţie frivolă şi era vădit interesat să afle părerea ei în privinţa decorării apartamentului.

- Te voi ajuta cu plăcere să alegi cele mai potrivite culori. Dacă vei aprecia gustul meu în privinţa mobilierului, îţi voi cere, în schimb, un serviciu.

- Nu ai decât să-mi spui ce doreşti.

Caroline se întrebă ce demon o îndemnase să fie atât de îndrăzneaţă. Nu simţise până atunci nevoia să fie cochetă. Oare ce impresie îşi făcuse Judd despre ea? Nu era obişnuită să adreseze rugăminţi bărbaţilor. Astăzi, însă, era într-o dispoziţie deosebită, deoarece avea chef să glumească şi să râdă. Clipind din gene ca o vedetă de film, ea îl întrebă pe un ton mieros:

- Ce-ai zice să-mi zugrăveşti casa?

Judd se albi la faţă şi făcu o mutră neajutorată.

- Cred că ar fi trebuit să ştiu ce rugăminte ai, pentru a putea să meditez înainte de a-ţi

da răspunsul.

Caroline se gândi să pună capăt îngrijorării lui şi încetă cu tachinările.

- N-am intenţionat să te pun la treabă. Ceea ce vreau este să-mi explici mai bine mişcările pe care Lee mi le-a arătat azi. Aş putea să fac nişte schiţe care să mă ajute să pricep mai bine ce trebuie să fac pentru a mă apăra de un eventual agresor. Te-ar deranja să-ţi imprimi explicaţiile pe o casetă?

- Pot să fac mai mult decât atât. Am mişcările desenate. Ţi le voi aduce la viitoarea şedinţă de antrenament. Este preferabil să-ţi însuşeşti mişcările pe saltea decât să asculţi sfaturile la casetofon.

Profesoara era iritată de insistenţa lui Judd de a fi partenerul ei de antrenament. Avea impresia că urmăreşte să-l acapareze cu totul?

- Crede-mă, nu vreau să-ţi răpesc timpul, se grăbi ea să-l facă să înţeleagă că nu are intenţia să-l vadă aşa de des. Sunt sigură că există cărţi şi casete video cu exerciţiile de apărare pe care le voi învăţa la cursurile lui

Bob. îmi amintesc că el a menţionat faptul că în urmă cu câţiva ani, aţi fost parteneri de întrecere şi ai citit mai multe cărţi, nu-i aşa? Ceea ce mă interesează este să fac rost de un curs de bază care să cuprindă exerciţiile de autoapărare. Nu pot să înţeleg mişcările fără să le studiez. N-am făcut sport ca tine şi nu ştiu...

- Caroline, opreşte-te, o întrerupse Judd. M-am oferit să te ajut să înveţi mişcările de apărare, în schimbul ajutorului pe care mi-l vei da la decorarea apartamentului. Nu văd de ce te enervezi.

Judd întinse braţul şi o mângâie tandru pe mână. Profesoara se uita în ochii lui albaştri şi avu impresia că visează. Dezmierdările lui erau gingaşe

şi liniştitoare. Caroline îşi plecă privirea asupra mâinilor lui împreunate, imaginân- du-şi că mângâierile lui pe pielea ei i-ar stârni fiori de plăcere. Când îşi înălţă capul, îşi dădu seama că fostul ei student îi citise gândurile mai repede decât şi-ar fi putut imagina.

Căutând să-şi domine emoţiile, profesoara articulă în şoaptă:

- Nici nu te cunosc. Nu ştiu nimic despre tine.

Judd o ţintui cu privirea lui tulburătoare şi murmură blând:

- Vei afla cu siguranţă cine sunt. Iţi voi dezvălui totul despre mine. Chiar şi secretele cele mai intime.

Caroline ar fi fost încântată să fie confidenta lui, fără să-i întoarcă încrederea. Era curioasă să afle secretele unui bărbat seducător. Ce femeie nu ar accepta să audă confesiunile unui cuceritor? Profesoara îşi închipui că va fi martora unor poveşti minunate de dragoste. Avea dreptul să cunoască viaţa particulară a

lui Judd? Putea el să aibă încredere în discreţia ei? Ce plăcut ar fi să redevină îndrumătoarea lui, aşa cum fusese în urmă cu zece ani. Se maturizase el de atunci, încât nu mai avea nevoie de sfaturile ei?

Caroline tresări, speriată de puterea imaginaţiei sale care o purtase, pentru câteva clipe, pe tărâmul basmelor. Realitatea era cu totul alta şi profesoara îşi impuse să fie mai calmă. Retrăgându-şi mâna, ea se uită la ceas şi exclamă:

- S-a făcut târziu! Trebuie să mă duc acasă. Am de pregătit materialele didactice pentru mâine şi vreau să termin de corectat lucrările studenţilor. în plus, pisica este flămândă.

Judd dădu înţelegător din cap, remarcând cât de agitată era invitata sa. Zâmbindu-i împăciuitor, el zise:

- Voi cere imediat nota de plată.

* * *

Cei doi ieşiră din restaurant şi se îndreptară spre garajul aflat pe strada Kensington. Judd se gândea că

întâlnirea cu fosta lui profesoară fusese plină de surprize. Cina contribuise la apropierea dintre ei, chiar dacă mai existau unele secrete. De pildă, ea nu-i va destăinui că este fosta lui profesoară. Nici el nu îndrăznise să-i spună că este

faimosul scriitor pe care ea îl ura din pricină că volumele lui îl determinaseră pe Jeff să plece în nordul ţării. Amândoi se purtaseră ca nişte personaje din cărţile lui, dar Blackburn era conştient că relaţia dintre ei nu va avea sorţi de reuşită, dacă ei nu-şi vor face confesiuni sincere.

Pe de altă parte, atmosfera intimă de la restaurant contribuise mult la depăşirea reticenţelor pe care Caroline le avusese faţă de invitaţia lui neaşteptată. De data aceasta, îşi spuse Blackburn, nu va mai avea ocazia de a încerca să devină prietenul ei. In urmă cu zece ani, fusese timid şi nu îndrăznise să-i propună acest lucru, dar lucrurile se schimbaseră şi el nu mai

era un tânăr neştiutor. Experienţa de viaţă îi oferea avantajul de a şti cum să se comporte cu o femeie atrăgătoare şi inteligentă. Acum nu mai avea nici un complex de inferioritate.

Vântul se înteţise şi Caroline începu să tremure. Judd îşi petrecu braţul pe după umerii ei, trăgând-o uşor spre el. Profesoara tresări, dar nu se împotrivi. Frigul era

pătrunzător iar gestul însoţitorului îi dovedea grija pe care acesta o avea faţă de ea. Ce bine era să înfrunte vântul alături de un bărbat puternic şi tandru.

Peste câteva minute, la etajul al treilea al garajului, Caroline zise, oprindu-se în dreptul unei maşini Volvo, roşie:

- Aceasta este maşina mea.

Profesoara era puţin stânjenită, deoarece maşina nu fusese spălată şi putea să-l impresioneze neplăcut pe Judd. Acesta nu dădu nici o atenţie aspectului

neîngrijit al maşinii, continuând s-o ţină pe Caroline lipită de trupul lui. Profesoara căută cheile în poşetă şi deschise portiera. Judd puse mâna pe clanţă, şi uitându-se în ochii Carolinei, murmură:

- Să fii prudentă. Zăpada este alunecoasă.

Profesoara dădu din cap, jenată de apropierea lui.

- Pe sâmbătă, adăugă Judd pe un ton blând.

- Pe sâmbătă, spuse Caroline, tulburată.

- Până atunci... şopti Judd, aplecându-se.

Caroline închise ochii, aşteptând să fie sărutată. Respiraţia lui fierbinte îi mângâie obrajii, iar canadiana lui se frecă de jacheta ei. Mâna lui îi mângâie părul auriu şi pielea fină de la ceafă, stârnindu-i fiori de plăcere. Buzele lui îi atinseră obrazul într-o sărutare scurtă, gingaşă. Caroline avea impresia că se află într-o cameră călduroasă şi

cochetă, departe de atmosfera banală dintr-un garaj public. Era atât de bine să fie sărutată de un bărbat seducător şi tandru, chiar dacă se afla într-un loc public şi cel care o dezmierda, era aproape un necunoscut.

- La revedere. Noapte bună, îi ură Judd, făcându-i loc să se strecoare în maşină. N-aş vrea s-o fac să sufere pe pisicuţa care te aşteaptă să-i dai de mâncare.

Caroline deschise ochii şi remarcă blândeţea din privirea lui. Judd se retrase câţiva paşi, permiţându-i profesoarei să se aşeze la volan, apoi aşteptă liniştit ca ea să pornească motorul. Cu mâinile în buzunare şi având un aer nepăsător, Judd se îndreptă spre ieşire.

Profesoara ajunse repede acasă. Pisica începu să miorlăie de foame. După ce-i dădu de mâncare, Caroline se schimbă de haine şi luă loc la biroul din sufragerie, lucrând câteva ore, înainte de a se duce la culcare.

Se făcu târziu când se hotărî să se arunce în pat. Deşi era obosită, nu avea somn. Gândurile i se îndreptau spre Judd. Niciodată nu fusese atât de impresionată de un bărbat ca în seara aceasta. Nu fusese tulburată de mângâierile fostului ei soţ şi nu se simţise stânjenită de privirile lui.

Blackburn era un bărbat chipeş şi ştia să răscolească inimile femeilor. Nici un bărbat n-o făcuse să se simtă dorită cu o asemenea intensitate. Era fascinată de trăsăturile lui frumoase, şi nu reuşea să-şi explice starea de nelinişte care o cuprinsese în ultimele ore.

Firea ei echilibrată nu se putea împăca deloc cu emoţiile intense care o împiedicau să se concentreze asupra problemelor de la facultate. Caroline avea impresia că este într-o barcă pe un râu vijelios, fără vestă de salvare şi fără vâsle. Pericolele şi aventura riscantă

nu se potriveau cu dorinţa ei de a fi

ocrotită şi de a se afla în siguranţă în orice călătorie. Judd fusese galant şi spiritual, dar ea avea nevoie de linişte, nu de o relaţie agitată şi trecătoare. Nu mai avea vârsta când impulsurile emoţionale sunt mai puternice decât dorinţa. O femeie matură ca ea dorea să fie înconjurată de tandreţe. Va trebui să-şi analizeze cu grijă sentimentele, înainte de a lăsa ca pasiunea să-i întunece raţiunea.

* * *

Vineri după-amiază, când părăsi biroul de la universitate, Caroline era hotărâtă să fie mai echilibrată şi să nu se lase în voia pasiunii. Numai o femeie exaltată ar fi în stare să mizeze totul pe sentimente, riscând să-şi piardă demnitatea din pricina unui bărbat, pentru că acesta i-a făcut inima să-i bată mai repede. In zilele noastre, orice femeie care se lasă condusă de instincte, va sfârşi prin a fi tristă şi părăsită. Nu era cazul cu ea! Avea destulă experienţă şi minte pentru a nu se

lăsa sedusă de un bărbat chipeş. Hotărârea ei era definitivă şi i-o va comunica lui Judd, dându-i acestuia un răgaz pentru a medita la natura relaţiei dintre ei. Dacă el nu va fi de acord cu părerea ei, atunci nu se vor mai vedea niciodată.

A

înainte de a se duce acasă, profesoara făcu cumpărături la un magazin din apropiere. Trebuia să facă provizii pentru pisica ei, mai ales că în ziua următoare o va lăsa singură.

Capitolul 5

Sâmbătă dimineaţa, soneria ţârâi la ora unsprezece şi jumătate şi inima Carolinei zvâcni speriată. Indreptându-se spre uşă, profesoara îşi spuse că trebuie să-şi păstreze calmul. Trăgându-şi răsuflarea, ea se opri în hol. Soneria se auzi din nou. Caroline nu reuşea să-şi stăpânească emoţiile puternice, dar trebuia să deschidă uşa, altfel Judd ar îngheţa sau ar putea pleca.

Când apăsă pe clanţă, profesoara se întrebă dacă Blackburn îi va produce aceeaşi tulburare ca în momentul când îl zărise în sala de gimnastică a lui Bob. Trupul solid al musafirului se detaşa pe cerul senin.

Zâmbetul lui cald avu acelaşi efect asupra gazdei care simţi un fior pe şira spinării. Ochii lui aveau o lucire şăgalnică.

Aerul rece o izbi în faţă pe Caroline

care spuse:

- Intră câteva clipe să te încălzeşti. Intr-un minut sunt gata. Trebuie să-mi iau numai jacheta de lână.

Judd îşi curăţă zăpada de pe cizme şi păşi în apartament. Caroline avea din nou aceeaşi senzaţie de disconfort pe care o încerca de câteva zile, când fostul ei student era aproape de ea. O moleşeală ciudată o învălui, slăbindu-i toată voinţa. Ii era ciudă că farmecul lui Judd îi dăduse planurile peste cap. De ce trebuia să se poarte ca o adolescentă? Ce resorturi secrete o împingeau să fie zâmbitoare şi provocatoare? In definitiv, îşi zise Caroline, privindu-l pe vizitatorul ei în ochi, de ce să nu profite de plăcerile vieţii?

Ghicindu-i parcă gândurile, Judd murmură încântat de efectul pe care-l avea asupra ei:

- Caroline, ai vreo reţinere să te întâlneşti cu mine?

Remarca lui îi reaminti Carolinei cum

se purtau colegii când o invitau să ia masa în oraş. Politicoşi şi amabili, ei îi cereau permisiunea pentru orice îmbrăţişare sau sărutare, devenind excesiv de plicticoşi şi de protocolari. Caroline scutură din cap, alungând amintirile neplăcute. De două zile, trăia într-o stare de nelinişte şi de frământare. Nici un bărbat nu-i răscolise sufletul cum o făcuse Judd. Ar fi vrut să-i mărturisească dorinţa ei de a face dragoste cu el, dar era atât de zăpăcită, încât întrebarea lui o luă pe neaşteptate. Caroline nu putea să-şi deschidă buzele pentru a răspunde cu calm că este o femeie matură de treizeci şi ceva de ani, care ştie ce vrea în compania unui bărbat. In loc să fie calmă şi hotărâtă, se purta ca o fetişcană de cincisprezece ani, la prima întâlnire cu un băiat!

Era din nou lipsită de curaj! Nu era de mirare că bietul Jeff Yates se săturase de ea, părăsind-o pentru mirajul naturii sălbatice.

Fostul ei soţ nu o făcuse niciodată să tremure în halul ăsta, fiindu-i în primul rând protector şi prieten şi mai puţin partener de iubire. El îi dăduse încredere în ea până în momentul când o anunţase că vrea să divorţeze. Abia acum înţelegea Caroline că el n-o atrăsese ca bărbat, ci mai mult ca un confident al planurilor şi al realizărilor ei profesionale. Trăise alături de un om cu care nu împărtăşise decât rutina cotidiană. Fusese singură şi neînţeleasă. Concluzia aceasta îi produse amărăciune. Sărmanul Jeff! Nu-i de mirare că el plecase în Nordul îngheţat, pentru a-şi realiza visele din copilărie. Ea nu-i oferise o dragoste în stare să-l ţină aproape până la moarte. Jeff îşi dăduse seama că însurătoarea nu-i oferise căldura unui cămin adevărat.

- Caroline, s-a întâmplat ceva? Nu te simţi bine? Parcă ai căzut în transă.

Vocea lui Judd se auzea de departe. Profesoara clipi din ochi, având

impresia că se trezeşte dintr-un coşmar.

Musafirul se uita îngrijorat la ea, neştiind

ce ar fi putut s-o impresioneze atât de puternic.

- Mă simt bine, mulţumesc. Mă gândeam... scuză-mă, dar...

Judd se întrebă uşurat dacă prezenţa lui îi amintise profesoarei de influenţa pe care romancierul Thomas Black o avusese asupra soţului ei. Dacă gazda va începe să-i povestească drama pe care o trăise în momentul divorţului, atunci îşi va cere iertare şi, pretextând că a uitat de o problemă urgentă, va pleca imediat din această casă.

Caroline adăugă cu voce spartă:

- Te rog să mă ierţi, dar uneori sunt preocupată de o idee care nu-mi iese din minte. Studenţii mei se amuză când observă că sunt cu gândul aiurea, crezând că mă frământ din pricina unor necazuri. De fapt, în aceste momente, eu caut să rezolv problemele mele mai

dificile care au apărut la orele mele. Par distrată, dar nu mă gândesc decât la chestiuni grave.

Profesoara îi adresă un surâs oaspetelui,

sperând că el nu o va întreba ce probleme grele are de rezolvat, deoarece în acele momente era tulburată numai de prezenţa lui. Dacă emoţiile fuseseră atât de intense chiar din momentul când îl văzuse pe Judd, ce se va petrece cu ea în cursul zilei?

Spre uşurarea ei, acesta îi declară pe un ton voios:

- Si mie mi se întâmplă să mă gândesc la mai multe lucruri în acelaşi timp, dar, de obicei, sunt singur şi nu deranjez pe nimeni. Aş vrea să ştiu, totuşi, dacă întâlnirea cu mine te deranjează.

- Sunt încântată că pot să te ajut. Putem vizita toate magazinele din oraş. Nu mă plictisesc în compania ta.

Judd râse satisfăcut şi profesoara avu impresia că el anticipase deja

scena când ei vor face dragoste.
Blackburn luă jacheta ei din cuier şi i-o înfăşură în jurul umerilor. Caroline îşi aminti că ultima dată, un chelner o ajutase să-şi pună jacheta călduroasă. De data aceasta, degetele lui Judd îi stârneau senzaţii ciudate şi plăcute.

Mai întâi la umeri, apoi la ceafă, când el îi dădu pe spate pletele blonde. Ce păcat că bărbaţii - îşi spuse Caroline - nu sunt la fel de galanţi ca oaspetele ei. Era atât de bine să fie mângâiată, chiar şi numai în treacăt, de mâinile lui mari şi totuşi atât de delicate. De ce femeile nu-i încurajează pe bărbaţi să le ajute la îmbrăcatul jachetelor sau al mantourilor?

- Unde este pisica? se interesă Judd, rotindu-şi privirea în hol

Caroline o chemă pe Shoo care nu întârzie să apară din sufragerie. Pisica era albă, cu blană deasă.

- Shoo îmi iartă întârzierea dacă-i dau să mănânce ceea ce-i place.

Judd mângâie pisica pe spate şi

aceasta începu să toarcă.

- Este foarte blândă şi drăguţă.

- Mulţumesc, zise profesoara, încheindu-şi nasturii de la jachetă.

Judd se uită la ceas şi zise:

- Să ne grăbim. Victoria mi-a spus că după-amiază magazinele sunt aglomerate.

- îmi iau ghetele din dulap şi putem merge, spuse Caroline.

în timp ce se încălţa, ea se interesă:

- Care dintre fraţi este mai mare?

Judd preciză, uitându-se la tablourile din hol:

- Victoria este cea mai mare, iar Emilia este cea mai tânără. Ai fraţi?

- Nu.

- Este bine să ai un frate sau o soră cu care să te sfătuieşti. Nu te simţi singură?

- Uneori, recunoscu profesoara. Am fost un copil răsfăţat. M-am simţit bine, fiind în centrul atenţiei tuturor.

Caroline îşi dădu seama că, de fapt, fusese singură chiar şi măritată.

întrebările lui Blackburn o puneau într-o situaţie delicată, fiindcă trecutul nu-i oferise momente de satisfacţie. Dusese o existenţă monotonă şi liniştită. Ceea ce o interesa cel mai mult, era să fie o bună profesoară. Acum avea prilejul să se distreze şi să se bucure de viaţă.

Uitându-se pe fereastră la soarele care strălucea pe cer, la porumbeii care se roteau

în aer şi la oamenii care se plimbau pe trotuar, Caroline îşi zise că trebuie să profite de această zi minunată de iarnă. Era în compania unui bărbat seducător şi avea toată după-amiaza la dispoziţie. Va avea timp să mediteze la trecutul ei sau să-şi rezolve problemele curente.

In faţa casei se aflau patru camionete cu reclame privind diferite măfuri, iar pe cealaltă parte a străzii alte două maşini lăudau produsele unor firme renumite. Toronto avea mai multe vehicule cu patru roţi decât întreaga provincie Ontario, se gândi Caroline. Oare care dintre ele îi

aparţineau lui Judd? Acesta o ţinea de braţ, conducând-o spre o maşină roşie cu bare şi roţi enorme.

- Ai o maşină drăguţă, remarcă profesoara.

El deschise portiera şi o ajută pe Caroline să se aşeze pe scaunul din dreapta, apoi se urcă la volan. In timp ce maşina se înscrise în trafic, Caroline îl întrebă pe fostul ei student:

- Ce ai făcut în ultimii zece ani?

- Am locuit în Toronto câţiva ani, mi-am luat licenţa şi m-am mutat în apropiere de Vancouver. Am stat acolo aproape şapte ani.

- Nu te-ai plictisit?

- Am stat într-o vilă înconjurată de verdeaţă. Era linişte şi am putut lucra cu spor.

- De ce te-ai întors la Toronto?

- Tatăl meu a avut un atac de inimă acum două luni şi mi-am zis că a venit vremea să mă întorc acasă.

- Ai renunţat la slujba de la Vancouver?

Judd tăcu, spre surprinderea profesoarei
care avu impresia că întrebarea ei îl deranjase. El era atent la circulaţie, îndreptând maşina spre magazinele care se aflau pe străzile Cumberland şi Yorkville. De ce nu-i dăduse explicaţii legate de munca lui? Caroline îşi reaminti că el ezitase şi joi seara, ferindu-se să-i dea amănunte privind slujba lui.

Maşina se opri la semafor şi Judd avu timp să se întoarcă spre profesoară, dar de

data asta nu spuse nimic. Caroline era sigură că el se gândeşte la răspuns, nefiind dispus să-i spună cu ce se ocupă.

Când apăru lumina verde, Judd acceleră şi coti pe strada comercială, având grijă să nu dea peste cumpărătorii îmbrăcaţi în blănuri sau jachete sport, care ieşeau din magazinele cu vitrine mari.

- La Vancouver am fost un fel de

consilier. Am putut să lucrez acasă şi am folosit telefonul şi faxul când trebuia să iau legătura cu firma.

Caroline se miră, deoarece consilierii de genul lui nu câştigau aşa de mult încât să-şi permită să muncească la domiciliul lor.

- Ce fel de consilier?

- In domeniul literar, zise Judd, aruncând o privire rapidă spre pasagera din dreapta sa. Am predat puţin tehnica de redactare a unei compoziţii artistice.

Caroline considera că modestia lui nu era justificată. Dacă ar fi fost specialist în cine ştie ce domeniu obscur, jena lui de a-i dezvălui cu ce se ocupă ar fi fost mai uşor de

înţeles. Profesoara nu era mai puţin impresionată de Judd, care continua s-o fascineze. Preocupările lui literare nu o surprinseră. Fusese un student bine pregătit, care avea întotdeauna întrebări interesante şi intervenţii inteligente. Cât de sfioşi devin bărbaţii

când este vorba despre profesia lor! Caroline îi surâse cu căldură, încercând să-l încurajeze pe fostul ei student care trebuia să dea dovadă de mai multă încredere în talentul lui. Cum va reacţiona când va afla că ea este fosta lui profesoară?

* * *

Peste patru ore, Judd ieşea cu maşina din garajul acoperit, îndreptându-se spre casa Carolinei, mulţumit de ajutorul primit la alegerea mobilierului şi a materialelor pentru decorarea apartamentului. Aşteptările sale fuseseră întrecute de însoţitoarea lui care se dovedise a fi isteaţă, curioasă, amabilă, pricepută şi dotată cu bun-gust. Judd era surprins de vitalitatea ei,

mai ales că vârsta pe care o avea l-ar fi îndemnat să creadă că este o fiinţă retrasă şi fără haz. Nici acum nu reuşise să afle motivul pentru care ea îi ascunsese identitatea, deşi ar fi putut să se intereseze la secretariatul universităţii dacă fosta lui profesoară

continua să predea engleza. Oricum, era un capriciu feminin care nu-l mira, deoarece şi sora lui, Victoria, obişnuia să spună că era mai tânără decât el! Cel mai bine era să aştepte ca ea să-i dezvăluie adevărul. Atunci îi va spune că a ştiut de la început cu cine are de-a face şi totul se va sfârşi cu zâmbete şi glume. Relaţia lor nu va avea de suferit pentru o cochetărie feminină. Dacă nu ar fi enigmatice, femeile şi-ar pierde farmecul şi n-ar mai subjuga inimile bărbaţilor.

Judd se uită pe furiş la Caroline care avea o expresie meditativă. Era evident că privirea ei absentă trăda o încordare a minţii şi o frământare lăuntrică. Ce minunat ar fi dacă ea s-ar gândi la el! Poate că antrenamentul pe care-l vor face pentru

desăvârşirea mişcărilor de autoapărare îl va ajuta să se apropie mai mult de profesoara de engleză. Judd voia să fie prietenul ei. Ardea de dorinţa de a o săruta şi de a o mângâia. îşi închipuise

cât de fierbinte este ea, în ciuda aparenţei de răceală şi de indiferenţă. Dacă ar face dragoste, ar putea să-i trezească flacăra pasiunii şi ea ar geme de plăcere. Judd avea răbdare şi aştepta clipa când Caroline îi va spune că este dispusă să-i cedeze.

„Nu, nu este bine”, îşi spuse Judd în sinea sa. Dacă profesoara este o femeie cu o personalitate puternică, atunci ar putea să-l domine, impunându-şi voinţa în orice împrejurare. El avea senzaţia că autoritatea Carolinei ar fi greu de suportat. Perspectiva de a fi condus de o femeie nu-l încânta absolut deloc.

- Când putem să ne antrenăm? îl întrebă Caroline.

- Chiar acum, răspunse Judd. Nu putem amâna exerciţiile. Agresorii nu vor renunţa la tâlhărie, chiar dacă vei ţipa. Trebuie să fii

pregătită în orice moment să te aperi cu forţele tale. în lift, pe scări, în parcări, în orice loc, chiar şi în parc poţi

fi atacată de răufăcători.

- De aceea m-am înscris la cursurile lui Lee, spuse Caroline, reţinându-şi un suspin. Vecina mea a fost agresată în plină zi, pe când se plimba prin parc. Un individ s-a năpustit asupra ei şi a lovit-o, doborând-o la pământ, apoi i-a luat poşeta şi a dispărut. Ceea ce m-a înspăimântat a fost faptul că în ziua aceea stabilisem să mă întâlnesc cu vecina mea în parc, dar am întârziat la cumpărături. Aş fi putut fi eu victima răufăcătorului, pe care l-am văzut fugind cu poşeta in mâna.

Maşina se opri în dreptul casei Carolinei şi cei doi intrară în apartamentul cald şi primitor. Judd se aşeză pe canapeaua din sufragerie, iar ea se duse în dormitor să se schimbe pentru şedinţa de antrenament. Peste câteva minute reveni îmbrăcată în pantaloni şi tricou.

- Vom începe prin a repeta exerciţiile

arătate de Bob, pe urmă îţi voi arăta câteva figuri de apărare când eşti atacată pe stradă.

- Nu cred că voi putea învăţa atâtea lucruri noi, se plânse Caroline.

Judd o prinse brusc de braţ, încât profesoara nu avu timp să reacţioneze. Degetele lui o strângeau cu putere, astfel că eforturile ei de a scăpa din strânsoare se dovediră zadarnice. Caroline îl privea neputincioasă, nefiind în stare să facă vreo mişcare. Câteva momente cei doi se priviră în tăcere. Respiraţia lui fierbinte îi mângâia pielea fină a gâtului. Profesoara se gândea că poziţia aceasta îi permitea totuşi să fie aproape de el.

Pe neaşteptate, Judd zâmbi.

- Am să-ţi arăt cum să scapi de această strânsoare. Intorcându-i capul, el adăugă: Trebuie să mă loveşti cu mâna liberă în maxilar.

Caroline nu îndrăznea să-l lovească, dar el insistă:

- Loveşte-mă!

Profesoara ridică mâna, dar Judd o imobiliză cât ai clipi din ochi.

- Acum să reluăm exerciţiile, dar într-un ritm mai lent.

Caroline se concentră asupra mişcărilor pe care trebuia să le facă şi reuşi să-l mulţumească. Explicaţiile lui erau uşor de înţeles şi ea se străduia să execute cât mai bine comenzile clare şi simple. Din când în când, cei doi se opreau pentru a-şi trage răsuflarea, dar reveneau bucuroşi la executarea mişcărilor de apărare.

- Foarte bine, o încuraja Judd pe Caroline când aceasta devenea rapidă şi precisă în lovituri. Acum vom exersa o altă mişcare. Să presupunem că mergi pe stradă, uitându-te la vitrinele magazinelor. Eu te atac pe la spate şi te apuc de umăr. în acest moment, trebuie să te întorci fulgerător şi să mă loveşti în gât. Ai înţeles?

Caroline dădu din cap şi se depărtă la câţiva paşi de Judd. Acesta o prinse de umăr şi profesoara în loc să se răsucească spre dreapta, se întoarse spre stânga, lipindu-se de pieptul lui.

- Oh! Am greşit mişcarea, se scuză ea.

- Nu trebuie să eziţi, o sfătui Judd. Dacă nu eşti stăpână pe forţele tale, agresorul te va doborî la pământ.

Caroline gâfâia şi nu se încumetă să protesteze. Blackburn era serios şi se străduia s-o înveţe cât mai bine cum să-l descurajeze pe agresor.

- încă o dată. Fii atentă!

Judd avea răbdare şi reluă exerciţiile de câte ori avea nevoie Caroline ca să-şi însuşească mişcările de apărare. Când degetele lui îi atinseră trupul, ea simţi fiori de plăcere, chiar dacă îşi spunea că acest contact era întâmplător. Când el o prindea în braţe, ea tremura uşor, simţind tăria trupului lui. Sfârcurile sânilor se întăriră sub bluza mulată pe bust. în loc să se simtă agresată, profesoara avea impresia că este îmbrăţişată de un îndrăgostit pătimaş, şi nu dorea să se îndepărteze de la pieptul lui.

- Vom face o pauză, spuse Judd după

o oră de efort intens. îţi voi explica alte exerciţii de apărare. Dacă vei fi atacată din faţă, trebuie să ridici mâinile şi să mă loveşti

în ochi. Cât timp agresorul este orbit, să fugi şi să ceri ajutor. Putem începe?

- Da, zise Caroline, care nu reuşi să se apere şi nimeri din nou în braţele lui Judd.

Ridicând capul, surâse şi ridică din umeri.

- N-am putut să mă concentrez, se dezvinovăţi ea.

El îi întoarse zâmbetul şi o sărută uşor pe frunte. Caroline simţi o emoţie adâncă, neîndrăznind să se mişte. Căldura trupului lui era plăcută. Profesoara auzea zgomotul maşinilor care treceau pe stradă, ticăitul pendulei din hol şi bătăile inimii. Avea senzaţia că pământul se roteşte mai încet. Când Judd se retrase cu un pas, totul reveni la normal. Mişcarea pe care trebuia s-o facă era să pareze lovitura prin prinderea braţului agresorului.

Caroline reşi să-l imobilizeze pe Judd care exclamă satisfăcut:

- Mă bucur că ai prins tehnica de autoapărare! Pentru azi ajunge cât am repetat. Iţi dau un sfat: să nu consideri că ştii să te aperi. Trebuie să exersăm mai mult

pentru a-ţi însuşi toate mişcările.

Profesoara era încântată de ceea ce reuşise să înveţe.

- La şapte şi jumătate voi reveni să te iau la cină. După masă, ne vom duce la un club unde vom dansa.

Caroline dădu din cap şi-l conduse pe musafir în hol. Pisica se încurcă în picioarele lui Judd, care se opri şi o mângâie pe spate, apoi o luă în braţe. Shoo începu să toarcă.

Profesoara întinse mâna pentru a îndepărta firele de păr albe rămase pe haina musafirului care îşi luă la revedere, îndrep- tându-se spre maşina parcată lângă trotuar.

Caroline îl urmări cu privirea pe fereastră până când automobilul coti la

intersecţie, apoi luă pisica în braţe, murmurând:

-îţi plac mângâierile, draga mea, nu-i aşa? Să sperăm că oaspetele nostru va veni mai des pe la noi.

Profesoara ştia că Judd aştepta ca ea să-i spună cine este chiar în seara aceea.

Trecuse de miezul nopţii când Judd opri maşina în dreptul casei Carolinei. Seara fusese minunată. El alesese un local luxos iar mâncarea fusese gustoasă. Caroline se distrase foarte bine la club, admirând talentul partenerului ei care se dovedise a fi un bun dansator.

Judd glumise şi o făcuse să râdă, iar când dansase îi simţise tăria trupului. Fostul ei student era un bărbat spiritual şi tandru, iar privirea lui o tulburase profund.

Judd o cuprinse cu braţul pe după umeri, conducând-o până la uşă. Nu se aşteptase ca profesoara să-l invite să doarmă la ea, dar voia s-o sărute la

despărţire, făcând-o să se gândească la el mult timp după plecarea lui. Era sigur de farmecul său irezistibil.

Caroline îi simţea căldura corpului şi când se opri în dreptul uşii, Judd o răsuci puţin, astfel că sânul ei îi atinse pieptul. El tresări şi o privi în ochi. Profesoara îi admiră trăsăturile regulate, întrebându-se dacă atenţia pe care i-o acordase fusese un semn al atracţiei pe care o exercitase asupra lui.

Toată seara se gândise că atmosfera destinsă care exista între ei era preludiul unei legături mai strânse.

- Nu vrei să intri pentru câteva minute? îl întrebă ea, ca un ecou la dorinţele lui nerostite. Te invit la o ceaşcă de cafea fără cofeină, sau la un pahar de vin.

Ezitarea din vocea ei îl descumpăni puţin pe Judd, neştiind dacă invitaţia era sinceră sau numai formală.

- O ceaşcă de cafea mi-ar prinde bine.

Caroline îi adresă un surâs şi el înţelese că
alesese băutura potrivită, deşi nu se omora prea mult după cafea. Ceea ce dorea în acel moment, era să guste savoarea gurii fostei sale profesoare. Prilejul se ivi imediat ce gazda deschise uşa. Cei doi se aflau în holul casei când Judd o ajută pe Caroline să-şi dea jos mantoul, desfăcându-i nasturii fără să se grăbească, lăsându-şi degetele s-o atingă pe rochia mulată pe trupul ei. Parfumul pielii delicate îl învăluia ca un nor pufos. Genunchii lui îi atinseră picioarele şi Caroline tresări. Obrajii i se îmbujorară.

Judd simţi nevoia s-o îmbrăţişeze şi s-o mângâie. Muşchii i se încordară, iar respiraţia lui deveni sacadată. Cu greu reuşi să-şi stăpânească impulsul de a o lua în braţe.

Profesoara îşi înălţă capul şi murmură numele lui în timp ce braţele ei se încolăciră în jurul gâtului lui. Judd îi pecetlui buzele cu un sărut, iar

mâinile lui îi cuprinseră talia. Rochia neagră era mătăsoasă şi trasmitea căldura trupului suplu. Sărutarea era dulce ca mierea, aşa cum îşi imaginase Judd.

Gura lui alunecă până la lobul urechii ei pe care-l sărută cu gingăşie. Caroline scoase un suspin şi se lipi de trupul lui. Judd murmură câteva cuvinte de alint şi o sărută din nou pe gură, de data asta mai apăsat, împingând-o pe Caroline spre perete.

Profesoara făcu o mişcare rapidă şi scăpă din strânsoarea braţelor lui. El se uită la ea, nedumerit.

- Judd, îmi pare rău, şopti Caroline gâfâind. Nu... nu pot...

Câteva lacrimi apărură în ochii ei.

- Trebuie să-ţi mărturisesc ceva înainte de... Judd, am petrecut o zi minunată, dar nu mă voi supăra dacă nu vei mai vrea să te întâlneşti cu mine.

Conştient de zbuciumul ei, Judd hotărî că sosise momentul s-o ajute,

altfel riscau să stea toată noaptea în hol. Luându-i mâinile şi ducându-le la gură, el murmură:

- Nu te mai frământa, Caroline. Am ştiut de la început...

Profesoara făcu ochii mari.

- Ce ai ştiut? îl întrebă ea cu teamă.

Judd nu se gândi să-i dea răspunsul, mângâind-o pe păr şi sărutând tandru degetele lungi şi fine. Tremurul lor îi trăda emoţiile care-o încercau în acele clipe. Blackburn ştia că trebuie să pună capăt acestei stări de nelinişte pentru a putea să reia îmbrăţişările. Nici o femeie nu-l făcuse să tremure aşa de tare. Genunchii i se înmuiaseră şi corpul îi era străbătut de fiori de plăcere.

Trăgând aer în piept, el mărturisi simplu:

- Am ştiut de când te-am văzut că eşti

doamna Lassiter, fosta mea profesoară de engleză.

Era amabil din partea lui că nu

folosise cuvântul bătrână pentru a o caracteriza pe profesoara lui de la facultate. Ochii ei se întunecară şi Judd schiţă un zâmbet pentru a o linişti. Caroline se simţea ruşinată, fiind incapabilă să-şi domolească bătăile inimii.

El o privea uimit, neştiind ce să facă. Ar fi putut să-i mărturisească pasiunea pe care o avusese faţă de ea când fusese student, dar nu îndrăznea s-o tulbure şi mai tare. Era preferabil să-i declare pe un ton detaşat că este romancier, astfel că iubeşte femeile mai mult din imaginaţie, aşa cum le vede el întruchipate în personajele din scrierile sale? Până la urmă se hotărî să fie blând cu ea, lăsând-o să înţeleagă că este de acord cu motivele care o împinseseră să-i spună o minciună în legătură cu numele ei.

- Am fost convins, îi explică el cu voce calmă, că vrei să-ţi ascunzi vârsta, pretinzând că eşti colega mea de facultate.

- Eşti foarte isteţ.

Judd zâmbi, mulţumit că neînţelegerea dintre ei dispăruse. Acum putea să se întoarcă la sărutări şi dezmierdări, deşi avea conştiinţa împovărată de taina pe care o păstrase atunci când Caroline îl întrebase cu ce se ocupă. Ii va mărturisi adevărul în momentul când vor fi mai apropiaţi, dar numai când va fi convins că ea nu-i poartă pică.

Când se apleca s-o sărute, profesoara făcu o mişcare fulgerătoare şi-l izbi cu tocul pantofului în tibie, făcându-l să urle de durere. „Fără îndoială, îşi spuse Judd, că lecţiile mele i-au fost folositoare! Cu câtă uşurinţă mi-a aplicat o lovitură care să mă ţină departe de ea!”

Capitolul 6

Caroline rămase uimită de tăria loviturii. Nu se aşteptase ca Judd să fie atât de sensibil. Grimasa de pe chipul lui era elocventă. Profesoara se fâstâci şi-şi duse mâinile la gură, înăbuşindu-şi un oftat.

- Oh, Judd! Oh, iartă-mă! exclamă ea cu o voce piţigăiată. N-am mai făcut aşa ceva în viaţa mea! N-am vrut să te rănesc. Te rog să-ţi ridici pantalonul să văd ce ai păţit.

- Nu-i nimic, stai liniştită, o asigură el pe un ton autoritar, ţinându-şi mâinile în ale sale. Ai învăţat repede să te aperi. Parcă eşti o libelulă, adăugă el surâzând. Semeni cu actorul David Caradine din serialul „Kung

Fu”, când îl încurajează pe fiul său, atunci când acesta execută foarte bine mişcările pe care i le arătase în şedinţa anterioară de antrenament. Am meritat să fiu pedepsit, recunoscu Judd cu umilinţă în glas, dar, în acelaşi timp, mă simt mândru că lecţia mea ţi-a servit când ai vrut să mă sancţionezi pentru faptul că eu nu ţi-am spus cine eşti. Tocul tău a fost un compliment pentru priceperea mea, nu-i aşa?

Caroline se uită la el cu un aer înspăimântat.

- Compliment? Ai înnebunit? ţipă ea. Aş fi putut să-ţi rup oasele!

Judd clătină din cap şi o trase spre el. Profesoara se împotrivi la început, dar îşi dădu seama că şi ea voia să fie mângâiată, aşa că se lăsă îmbrăţişată, lăsându-şi capul pe umărul lui. Inima îi bătea speriată, iar valul de căldură din corp o făcu să se clatine pe picioare. Blackburn o strânse mai tare în braţele lui puternice, sprijinind-o să nu cadă pe gresia din hol.

- Poate că am exagerat, murmură el la

urechea ei, stârnindu-i fiori dulci, dar nu mam aşteptat să fiu atacat aşa de brusc. Deşi am centura neagră în arte marţiale, m-ai luat, efectiv, prin surprindere. Nu trebuie să te superi că ţi-am zis că mişcarea ta dibace este un compliment pentru mine.

Caroline primi o sărutare tandră pe pielea fină de la ceafă.

- Mi-ai făcut un compliment dureros, adăugă Judd pe un ton şăgalnic. Am primit o mulţime de lovituri la antrenamente, astfel că m-am obişnuit cu ele. Aş putea afirma că înţepătura ta m-a secerat la inimă.

- Mă simt atât de jenată, spuse Caroline.

- In ce privinţă?

- Mă refer la vârsta mea şi la lovitura de picior pe care ţi-am dat-o.

Judd îşi dădu seama cât de greu îi venise Carolinei să-i mărturisească adevărul cu privire la identitatea ei.

Totul izvorâse din cochetărie feminină şi el înţelegea foarte bine că reprezentantele sexului slab caută să fie discrete atunci când vine vorba despre vârsta lor.

- Nu am vrut să te fac să crezi că sunt o uşuratică. Sunt destul de bătrână pentru a fi rezervată atunci când am o întâlnire cu un tânăr.

- Pot să-ţi fac o propunere?

Răsuflarea lui caldă îi gâdilă pielea sensibilă din spatele urechii, stârnindu-i fiori.

- Da.

Una din mâinile lui alunecă până ajunse pe şoldul ei rotund. Caroline îi simţea tăria trupului vânjos şi tremură uşor. Dacă nevoia fizică o făcea să se lipească de Judd, mintea îi rămăsese trează. Profesoara era convinsă că o aventură de o noapte le-ar strica relaţia. Nu era posibil să-i cedeze doar pentru a-i demonstra că la vârsta ei poate să... să-i trezească dorinţa de a o poseda la fel ca pe o tânără

atrăgătoare.

- Aş vrea să continuăm discuţia mâine după-amiază, zise Judd cu voce blândă. Ştii să patinezi?

Mirată că el nu-i propusese să continue conversaţia în patul ei, Caroline respiră

uşurată că fostul ei student nu-i purta pică pentru purtarea ei nesăbuită. Mâine îl va vedea din nou, ceea ce o bucura din adâncul sufletului. Instinctul de apărare îi spunea să nu se încreadă în bărbaţi şi să fie mai distantă, dar impulsul erotic o îndemna să accepte fără rezerve invitaţia acestui bărbat seducător. La urma urmei, nu analizase ea cu studenţii o sumedenie de romane de dragoste? Acum putea recunoaşte în sinea sa că Judd era un tânăr atrăgător de care orice femeie s-ar îndrăgosti cu uşurinţă.

Nu putea nega faptul că era interesată de persoana lui, aşa cum fusese şi în urmă cu zece ani. Atunci, etica profesională, teama, lipsa de

îndrăzneală şi convingerea că trebuie să devină soţia lui Jeff o împiedicaseră să dea curs pasiunii trezite de studentul care o tulburase de când îl cunoscuse. In plus, fusese convinsă că o aventură trecătoare nu putea decât să-i dăuneze, atât pe plan profesional cât şi pe plan sentimental. Probabil că atunci avusese dreptate. Amândoi erau tineri şi nu dădeau

prea multă atenţie sentimentelor profunde şi durabile. De fapt, dacă ar fi ascultat de îndemnul inimii şi ar fi avut o legătură amoroasă cu fostul ei student în timpul vacanţei de vară, ce şanse ar fi avut relaţia lor de a nu se destrăma? Căsnicia ei cu Jeff nu rezistase timpului, aşa că o aventură cu Judd n-ar fi putut dura mai mult de o vară.

Caroline făcu un pas în spate şi-şi petrecu o mână prin pletele blonde. Judd continuă s-o ţină de talie cu mâinile lui mari şi profesoara se simţea mică, feminină şi protejată, chiar dacă

avea o personalitate puternică. Era aşa de bine să ştie că un bărbat are grijă de ea.

- Caroline, ştii să patinezi? insistă Judd, nedumerit de tăcerea ei. N-am mai pus patinele în picioare de când am plecat din Vancouver. Nepoatele mele mi-au spus că lacul Ontario este îngheţat.

Profesoara era încântată că va avea prilejul să facă mişcare în aer liber.

- îmi place mult să alunec pe gheaţă, zise
ea.

- Vreau să mă distrez. In ultima vreme nu m-am ocupat decât de muncă. Eşti de acord cu propunerea mea?

Caroline zâmbi, căutând să amâne răspunsul, deoarece nu voia să dea impresia că era nerăbdătoare să-l revadă pe Judd. Privirea lui rugătoare o determină să fie sinceră şi să răspundă cu hotărâre în glas:

- Fireşte că ne vom distra la patinaj.

Judd o răsplăti cu o sărutare pe buze.

Când el îşi înălţă capul, profesoara spuse:

- Imi pare rău că nu cunosc toate locurile interesante din Toronto, dar te voi însoţi bucuroasă oriunde mă vei invita.

Judd îi cuprinse gura cu buzele lui, sărutând-o apăsat. Caroline se înfioră şi se lăsă condusă de pasiune. El avu gingăşia de a nu insista cu dezmierdările, pentru a nu o forţa să facă un pas greşit.

- Mâine să fii gata la ora trei după-amiază. Să te îmbraci gros.

Judd o sărută pe obraji şi ieşi din casă, îndreptându-se spre maşină. Caroline îl urmări cu privirea pe fereastră până când el

dispăru la colţul străzii, apoi se duse la bucătărie pentru că Shoo mieuna de foame. Profesoara era încântată că-şi petrecuse ziua cu Judd care se dovedise a fi un gentleman în toate

privinţele.

* * *

Caroline îşi ridică ochii din lucrările pe care le corecta şi se uită la calendarul agăţat pe perete. Era treisprezece februarie şi trecuseră patru săptămâni de când se întâlnea cu Judd, regulat. îşi petrecuse toate după-amiezile cu el. Acum, Blackburn lipsea câteva zile din oraş, fiind plecat pentru a-şi rezolva unele afaceri. în aceste săptămâni, cei doi vizitaseră muzeele cele mai importante din Toronto - Muzeul Regal şi Galeriile de Artă - asistaseră la concerte de muzică simfonică şi vizionaseră mai multe piese de teatru. Masa o luaseră la cele mai selecte restaurante, de la localurile cu muzică irlandeză până la renumitele saloane franţuzeşti şi chinezeşti. Cele patru săptămâni trecuseră

repede, dar Caroline avusese impresia că totul se petrece ca într-o visare fără sfârşit. Cunoscându-l din ce în ce mai bine pe Judd, se produsese inevitabilul.

Caroline se îndrăgostise. Era pentru

prima dată când o pasiune puternică pusese stăpânire pe sufletul ei. Emoţiile pe care le trăia erau extraordinare, dar o puneau într-o situaţie delicată. Intensitatea lor o uluia dar şi o înspăimânta. Ar fi vrut să exulte de bucurie şi să împărtăşească secretul ei tuturor cunoscuţilor, dar îi era teamă să nu fie considerată ridicolă şi de modă veche. Ardea de nerăbdare să-i mărturisească lui Judd că-l iubeşte, dar îi era frică de reacţia lui. Dacă el n-o iubea? Era posibil ca el să se mulţumească doar cu petrecerea agreabilă a timpului, fără să nutrească gânduri serioase.

Caroline îşi închipuia deja că este nevasta lui şi că are copii. Ce va face dacă el nu dorea să se însoare? Intenţiona Judd numai să se distreze, fără să-şi pună problema viitorului? Ce şanse avea relaţia lor de a se transforma într-o dragoste sinceră? Dacă el

nu o iubea, atunci Caroline va suferi

enorm şi va avea o nouă dezamăgire din dragoste.

Profesoara scutură din cap, căutând să se oprească din visare. Prea multe ipoteze şi prea multe griji nu-i făceau bine. De ce era atât de pesimistă? Frământările ei porneau mai degrabă de la presupuneri decât de la certitudini. Singurul lucru care o intriga era răbdarea lui Judd. De ce nu încercase să o seducă? Dacă el dorea numai o aventură amoroasă, în cazul acesta îşi pierduse cam mult timp fără să acţioneze! Caroline nu fusese niciodată aşa de frustrată şi de contrariată. In ultimul weekend, excitată de sărutările iubitului ei, fusese pe punctul de a-i cere cu voce tare să facă dragoste, dar se ruşinase şi rămăsese tăcută.

Profesoara se uită din nou peste lucrările studenţilor. Dacă nu reuşea să se concentreze, a doua zi se va prezenta la facultate cu lucrările necorectate. Făcând un efort de voinţă, Caroline le citi pe toate. Când se uită la ceas, constată că se făcuse târziu.

După ce îşi strânse hârtiile, se ridică de pe scaun şi-şi

puse mantoul călduros. Trebuia să se grăbească: avea întâlnire cu câţiva studenţi şi nu voia să întârzie. Acum va putea să le comunice greşelile făcute şi să-i sfătuiască mai bine în privinţa redactării unei lucrări ştiinţifice.

Ce păcat că seara va fi lipsită de prezenţa lui Judd. Acesta se va întoarce abia în ziua următoare de la New York. Marţi, înainte de a se duce la aeroport, îi promisese că vor lua masa împreună sâmbătă seara, oferindu-se să pregătească el cina. Era prima Zi a îndrăgostiţilor pe care o va petrece în compania unui bărbat pe care-l iubea.

O singură dată Jeff îi trimisese un buchet de trandafiri albi, însoţit de o felicitare. Acest lucru se petrecuse la începutul căsniciei lor, soţul ei declarându-i ulterior că Ziua îndrăgostiţilor este o sărbătoare artificială şi bănoasă pentru firmele care oferă cadouri şi flori.

Gândurile Carolinei se îndreptau spre Judd, a cărui purtare o intriga. Deşi era un bărbat atrăgător şi tandru, el nu insistase să-şi

petreacă noaptea cu ea. Poate că voia să nu grăbească lucrurile, îşi spuse profesoara, în timp ce ieşea din clădirea universităţii. Ninsoarea şi frigul o făcură să-şi înfăşoare fularul în jurul gâtului. Dacă ar fi fost alături de ea, Judd ar fi strâns-o la piept, protejând-o. Când îl va vedea, îi va spune că nu doreşte să mai amâne momentul când vor face dragoste. Caroline se îndreptă spre maşina ei, neştiind dacă va avea curajul de a-i mărturisi iubitului ei că-i este dor de el.

* * *

Blackburn ieşi din aeroport şi se urcă într-un taxi, dându-i şoferului adresa Carolinei. Motivul care-l îndemnase să treacă mai întâi pe la profesoara de engleză în loc să se ducă acasă, era legat de profesia lui. Bineînţeles că-i fusese dor de Caroline, gândindu-se de mai multe ori cum va fi întâmpinat la

întoarcere. Aştepta cu nerăbdare momentul când o va îmbrăţişa şi o va săruta.

Ceea ce-l frământa era cum va reacţiona ea când va afla că el este Thomas Black, autorul de romane de succes. Va crede Caroline că fusese minţită cu bună-ştiinţă? Probabil că ea va acţiona sub impulsul mândriei şi el nu va mai putea face apel la simţul umorului care ar putea să-i atenueze amărăciunea. Trebuia s-o pregătească înainte de a-i da vestea că el contribuise la destrămarea căsniciei ei. Orice pas greşit şi o notă falsă din discursul său ar putea să-l facă s-o piardă pe Caroline. Nu voia ca acest lucru să se întâmple, chiar dacă se simţea vinovat că-i ascunsese adevărata lui ocupaţie.

Răgazul pe care şi-l luase până se hotărâse să-i destăinuiască adevărul nu părea să-l fi ajutat prea mult în strădania de a întări relaţia lor. Când editorul îl invitase la New York pentru a

participa la lansarea ultimului roman, Blackburn nu se gândise că despărţirea temporară de Caroline îi va deschide ochii în privinţa sentimentelor pe care le nutrea faţă de fosta lui profesoară de engleză. Nu se aşteptase să se îndrăgostească de singura femeie de pe pământ care avea temeiuri serioase să-l urască. Nu mai putea amâna discuţia cu ea, deoarece Caroline ar fi aflat singură, mai devreme sau mai târziu, cine se ascunde în spatele numelui de Thomas Black.

De fapt, niciodată nu intenţionase s-o mintă, numai că nu găsise ocazia să-i spună că este scriitor. Fusese atât de fericit în ultimele săptămâni şi se bucurase că are posibilitatea de a-şi petrece timpul liber în compania Carolinei, astfel că nu îndrăznise să aducă vorba despre preocupările lui literare. în vitrinele librăriilor se afla fotografia lui lângă volumele sale, deoarece, de Ziua îndrăgostiţilor vânzarea de cărţi de dragoste creştea

semnificativ. Era posibil ca o admiratoare să-i ceară un autograf când se afla cu Caroline în oraş şi nu ştia cum va reacţiona ea. Săptămâna următoare va apărea la televizor într-o emisiune culturală şi era sigur că interviurile recente vor fi date pe canalele cu cea mai mare audienţă în ţară, astfel că era posibil să fie recunoscut de Caroline.

Dacă prin absurd, nu s-ar uita la televizor, atunci ea ar avea prilejul să-i vadă fotografia în ziare, deoarece cărţile lui se bucurau de succes la public.

Aşa cum spunea proverbul, cu cât se ascundea mai tare, cu atât mai repede putea fi descoperit. Oricum, se săturase să tremure la gândul că profesoara putea să-i declare pe un ton mâhnit că ştie cine este şi cu ce se ocupă. Iubirea pe care o simţea faţă de ea nu putea să se bazeze pe o omisiune. Ceea ce trebuia să facă era s-o convingă pe Caroline că putea să se

bazeze pe seriozitatea lui.

Taxiul se opri la semafor şi Judd văzu în vitrina unei florării nişte trandafiri roşii. Era în ajunul Zilei îndrăgostiţilor şi toată lumea se gândea la darurile pentru cei dragi. Blackburn simţea nevoia să facă un cadou deosebit fiinţei pe care o iubea.

Şoferul apăsă pedala de acceleraţie, dar scriitorul îi strigă să cotească pe strada unde se afla florăria.

- în două minute sunt înapoi.

Judd intră în magazin şi admiră buchetele de flori proaspete aranjate cu gust în vaze. Bărbaţii se înghesuiau să cumpere trandafiri roşii sau galbeni. Tineri şi bătrâni, îmbrăcaţi în haine elegante sau în simple salopete, reprezentanţii sexului tare erau cuprinşi de febra alegerii unui buchet. Din păcate, Blackburn nu voia decât trandafiri albi. Renunţase la speranţa de a găsi florile preferate, când zări într-un colţ o vază cu trandafiri albi.

Ţinând buchetul la piept, pentru a

proteja florile de vântul tăios, Judd alergă până la maşină. Era treisprezece februarie, dar ziua aceasta nu-i purta ghinion. Era posibil ca în această după-amiază de vineri să aibă o mare bucurie.

* * *

Caroline avea impresia că masca de frumuseţe pe care şi-o aplicase conform instrucţiunilor care însoţeau flaconul, îi

strângea pielea mai tare decât se aşteptase. Ii era frică să-şi atingă fruntea şi pometii, fiindcă se aştepta ca masca să cedeze. Senzaţia de rece pe care o simţea îi spunea că sosise timpul să se spele. Ridicându-se de pe canapeaua din sufragerie, profesoara se îndreptă spre baie. Pisica se uită la ea şi, cu un mieunat, se piti sub masă. Caroline se abţinu să râdă pentru a nu-şi deteriora masca de frumuseţe.

Soneria de la uşă ţârâi insistent. Caroline tresări şi se uită la pendula din hol. Era ora opt seara. Cel ce sunase nu

putea fi decât un vecin sau o prietenă. După cincisprezece secunde, soneria se auzi din nou, de data asta mai încet. Dacă nu răspundea, ar fi fost nepoliticoasă, dar nici nu putea să apară cu masca de frumuseţe care o făcea să semene cu un clovn de circ! Caroline rămase nemişcată, neştiind ce să facă.

- Caroline?

Vocea lui Judd o bucură dar o şi îngrijoră. Primul ei impuls fu să alerge spre uşă şi să se arunce la pieptul lui. Oh, nu! Nu putea să

apară în faţa lui cu masca pe chip! Profesoara făcu câţiva paşi dar se opri, ezitând să ia o hotărâre. Judd se întorsese de la New York mai devreme decât spusese. Venise direct de la aeroport să o vadă? Ce drăguţ din partea lui! Putea să-l facă să aştepte? Caroline încercă să zâmbească la gândul că-l va revedea, dar masca o împiedica să-şi mişte muşchii obrajilor. Trebuia să se decidă. Chiar dacă era

nerăbdătoare să-l sărute pe Judd, nu putea să-l primească în casă până nu-şi dădea jos masca de pe faţă.

- Judd, spuse ea cât de tare îi permitea masca, nu pot să te văd acum.

- Caroline, ce s-a întâmplat? o întrebă el îngrijorat, deoarece vocea Carolinei abia se auzea.

- Nimic, tocmai mă pregăteam să mă culc.

- Este abia ora opt seara.

Judd avea dreptate, dar Carolinei îi era imposibil să-i deschidă uşa în acel moment. Cu teama în suflet, adăugă:

- Poţi să aştepţi cinci minute?

- Afurisită treabă! exclamă Judd nervos.

Afară e frig şi am îngheţat, la fel şi trandafirii pe care ţi i-am luat!

Trandafiri! Judd îi adusese flori! Ce putea face: să râdă sau să plângă?

- Bine, zise Caroline, crăpând uşa, promite-mi că vei număra până la douăzeci, înainte de a intra în hol. Mă

duc să mă schimb. Eşti de acord?

- Da. Grăbeşte-te. Am început numărătoarea!

Caroline se răsuci pe călcâie şi se îndreptă spre scara interioară, auzindu-l pe Judd rostind rar: unu, doi, trei, patru, şase, douăsprezece...

„Of! Doamne, ce mă fac dacă Blackburn mă vede cum arăt?” se întrebă profesoara, care nu voia să fie surprinsă cu masca pe faţă. Semăna cu un personaj din serialul de groază, „Povestiri din criptă!” Judd nu va mai veni în vizită dacă-i va vedea chipul.

Musafirul intră în hol, o dată cu vântul rece de afară. Caroline făcu greşeala să-şi încetinească paşii şi Judd se grăbi s-o ajungă din urmă. Strângându-şi halatul la piept, ea

începu să urce treptele, dar se împiedică şi scoase un ţipăt.

- Caroline! strigă Judd, repezindu-se s-o prindă în braţe, neştiind motivul pentru care gazda îi întoarse spatele.

Caroline era îngrozită că va trebui să-i explice de ce îşi aplicase masca.

Blackburn va râde de strădania ei de a arăta mai tânără şi mai atrăgătoare. Profesoara îşi recăpătă echilibrul şi încercă să-şi continue drumul. Dacă va ajunge în baie înainte ca Judd să-i vadă faţa, va avea timp să-şi spele masca şi totul va fi în ordine.

Din păcate, oasptele fu mai sprinten decât ea şi o prinse în braţe pe palier. Datorită vitezei, cei doi se rotogoliră pe covorul de pe coridor. Caroline să răsuci şi-şi ascunse capul la pieptul lui Judd, fără să-i pese că acesta o îmbrăţişase. în acel moment, parfumul trandafirilor striviţi îi gâdilară nările.

- Oh, Judd! Trandafirii! exclamă ea printre dinţi.

Mâinile lui îi pipăiră trupul ca şi cum ar fi căutat vreo vânătaie, dar Caroline avu

impresia că este mângâiată mai mult din plăcere. Dorinţa o copleşi şi un val de căldură îi străbătu corpul. Căldura trupului lui Judd o făcea să tremure.

- Ai păţit ceva? o întrebă el îngrijorat.

- Nu, n-am nimic.

- Atunci, de ce ai fugit? Ti-e teamă de mine?

Caroline îşi înălţă capul.

Degetele lui Judd alunecară până la ceafă, apoi atinseră masca de pe faţă.

- Oh, Doamne! Ai pielea aspră ca o scoarţă de copac!

Capitolul7

Caroline simţi că sosise clipa despărţirii. Nu mai putea să-i ascundă lui Judd că încercase să devină mai frumoasă. Totul se datorase dorinţei de a-şi păstra tinereţea. Degetele iubitului ei fuseseră agile şi descoperiseră că se întâmplase ceva cu obrajii ei. Trebuia să fi fost mai hotărâtă şi să nu-i fi deschis uşa sau să-l fi invitat în sufragerie, rugându-l s-o aştepte câteva minute. Fusese surprinsă de sosirea lui şi nu ştiuse să-şi ascundă nerăbdarea de a-l revedea. Numai dragostea o îndemnase să renunţe la prudenţă, expunându-se ironiei muşcătoare a musafirului.

Fără să mai ezite, îşi întoarse capul către Judd, închizându-şi ochii. Cu teama în suflet, stătea nemişcată, curioasă să audă remarcile lui răutăcioase şi batjocoritoare. După o lungă tăcere, el strănută. Mişcarea lui bruscă făcu ca masca de frumuseţe să crape în jurul gurii Carolinei. Ducându-şi mâna la nas, Judd se forţă să nu râdă, deoarece ar fi stricat pelicula întinsă cu atâta trudă.

- Vreau să mă ridic, mormăi ea printre dinţi, cu o voce răguşită.

Pe neaşteptate, Caroline fu zgâlţâită, de parcă s-ar fi declanşat un cutremur. Cel puţin, un cutremur ar fi salvat-o. Din păcate, era Judd care râdea în hohote. Caroline încercă să se mişte, dar nu reuşi decât să-şi piardă masca de frumuseţe care căzu pe cămaşa oaspetelui. Judd o strânse în braţe pe Caroline, împiedicând-o să scape din îmbrăţişare. Ea renunţă la orice încercare de a se ridica în picioare, aşteptând răbdătoare ca hohotele lui

de râs să ia sfârşit, pentru a putea să-i spună lui Judd să plece imediat.

Intenţia gazdei nu se realiză, fiindcă el se răsuci, ajungând deasupra ei. Trupul lui puternic o apăsa, făcând inutile eforturile ei de a se strecura pe lângă el. Deschizând ochii, Caroline zări chipul amuzat al iubitului ei care se aplecă pentru a o săruta. Ea se feri şi Judd rosti zâmbind:

- Oh, Caroline! Te iubesc!

Cuvintele lui o tulburară mai mult decât se aşteptase. Judd redevenise serios, privind-o drăgăstos.

- N-am vrut să te surprind cu masca pe faţă, se justifică el, dar n-am putut avea răbdare până mâine, când este Ziua îndrăgostiţilor. Te iubesc chiar dacă arăţi ca o artistă înainte de a intra pe scenă.

Caroline îi aprecie efortul de a nu-i leza mândria, fiind conştientă că declaraţia lui de iubire fusese o încercare de a-i potoli neliniştea.

- Dă-mi voie să mă duc la baie.

Vreau să mă spăl pe faţă, îl rugă ea.

Judd nu se clinti şi Caroline avu pe moment ideea de a-l împinge cu toate forţele pentru a putea să se ridice de pe covor. Ochii lui albaştri erau atât de seducători încât ea nu făcu nici o mişcare. Situaţia în care se afla era ridicolă şi până la urmă nu se mai abţinu şi izbucni într-un râs izbăvitor.

Hohotele îi pieriră când Judd îşi strecură mâinile sub halat, oprindu-se pe sânii rotunzi şi tari. Judd n-o mai mângâiase niciodată astfel, şi acum îi stârni fiori care-i paralizară voinţa. Sfârcurile se întăriră imediat ca răspuns la dezmierdările provocatoare. Trupul lui se încordă sub povara dorinţei.

- Ce ai sub halat? o întrebă el cu o voce sugrumată de emoţie.

Caroline ştia că nu putea să se împotrivească şi că sentimentele pe care le avea faţă de el o îndemnau să se lase condusă de pasiunea care o înflăcăra.

Punându-şi o mână pe mâna lui, îl

ajută să înlăture marginile halatului, lăsându-l să-i admire sânii care se ridicau şi coborau uşor când respira.

Privirea lui se aţinti asupra pieptului ei generos. După câteva clipe, Judd închise ochii. Caroline observă pulsaţiile sângelui din vena de la baza gâtului, simţind că iubitul ei o doreşte la fel de mult cât îl dorea şi ea.

- Caroline, rosti el deschizând ochii, te iubesc. Nu vreau să crezi că îţi fac această declaraţie pentru că am de gând să facem dragoste, deşi sânii tăi ţi-au trădat dorinţa. Am dreptate?

Ea voia să-l sărute şi să-l strângă în braţe, dar nu reuşea decât să se uite în ochii lui minunaţi. Zâmbetul din colţul gurii lui o dezarma.

- Parcă spuneai că vrei să te speli, adăugă Judd, ridicându-se în picioare cu agilitatea unei pantere.

Caroline întinse mâna şi Judd o ajută să se ridice de pe covor, murmurând tandru:

- Te aştept să revii. Mă abţin cu greu

să te sărut.

Ea se scuză că-l lasă singur, asigurându-l că se va întoarce cât mai repede.

* * *

Judd se uită în urma ei, căutând să-şi potolească dorinţa care-i aprinsese o văpaie în trup, având senzaţia că este pe punctul de a sări fără paraşută dintr-un avion.

De fapt, declaraţia îl surprinsese şi pe el, vorbele ieşindu-i fără voie de pe buze. Acum, aştepta îngrijorat revenirea Carolinei, pentru a-i vedea reacţia.

Ii spusese că ţine la ea şi că o doreşte, dar nu îndrăznise să-i dezvăluie secretul de care se temea. Sosise momentul să ia o hotărâre bărbătească. Era vorba de viaţa sa şi nu putea să glumească în privinţa viitorului.

Avea numai un singur lucru de făcut.

Caroline dispăru în baie şi Judd se sprijini cu spatele de perete. Gestul ei

de al ajuta să-i desfacă halatul continua să-l tulbure. Nu putea să se îndoiască de faptul că şi ea îl dorea. Situaţia în care se afla nu-i permitea să aibă vreo ezitare. Dacă viaţa s-ar fi desfăşuat ca în romanele sale, ar fi ştiut

care era următorul pas de făcut şi n-ar mai fi stat pe gânduri. Nu ştia însă cum să se poarte cu profesoara care nu va întârzia prea mult în baie. De ce nu putea să pună în practică tot ce scrisese în romanele sale?

Personajele lui erau ascultătoare şi se lăsau conduse fără nici o împotrivire spre deznodământul pe care el li-l destinase. Acum se afla în faţa unei femei adevărate şi reacţia ei nu putea fi prevăzută, dar merita să-şi încerce norocul.

Pentru a-şi linişti nervii, Judd începu să se plimbe de-a lungul coridorului. Intorcân- du-se la capul scării, dădu peste Shoo care începu să se frece de picioarele lui.

- Aş vrea să-mi dai un semn,

murmură Judd, uitându-se la pisică. Când trebuie să-i destăinuiesc iubitei mele că sunt scriitor?

Shoo îşi înălţă coada, ca şi cum ar fi fost de acord cu ezitarea lui. Blackburn se aplecă şi-i mângâie blana. Pisica începu să toarcă.

- Iată care este dilema mea: pot să fac dragoste cu ea şi îi voi dezvălui Carolinei adevărul când aceasta îşi va da seama ce simt

pentru ea, sau pot să-i mărturisesc că sunt Thomas Black, riscând să n-o mai văd niciodată.

Shoo continuă să toarcă şi Judd luă hotărârea să facă dragoste şi apoi să-i spună Carolinei adevărul.

- Dacă uşa de la dormitor este închisă, şopti Judd luând pisica în braţe, asta înseamnă că voi fi nevoit să-i spun Carolinei adevărul înainte de a face dragoste.

Clanţa se mişcă uşor şi Judd intră în cameră cu inima cât un purice. Dincolo de uşa interioară se auzea zgomotul

apei. Musafirul zâmbi, ştiind că în curând o va îmbrăţişa pe Caroline.

Apropiindu-se de pat, zări pătura cu motive florale şi pernele imaculate.

„Este un semn bun sau rău?” se întrebă el.

Pisica toarse din nou, ceea ce îl făcu pe Judd să se gândească la scena care-l aştepta peste câteva minute.

- Dacă iubita mea a făcut patul înainte de a se duce la baie, este sigur că voi avea şansa să facem dragoste .

Făcând câţiva paşi, intrusul ajunse la uşa de la baie.

- Dacă a încuiat uşa, este clar că va trebui să-i dezvălui cine sunt înainte de a ne urca în pat, îşi spuse Judd, apăsând clanţa.

Spre surprinderea lui, aceasta cedă uşor şi cum parfumul de vanilie se răspândi în încăpere, Judd lăsă pisica jos şi pătrunse în baie, închizând uşa în urma sa. In spatele paravanului de sticlă, formele suple ale corpului Carolinei îi atraseră atenţia. Pe

neaşteptate dorinţa îi răscoli corpul încordat.

Ar fi putut să se întoarcă în dormitor sau ar fi putut să-i mărturisească adevărul, înainte ca iubita lui să iasă de sub duş. Acum era clipa mult aşteptată.

Scriitorul ezita, fiindcă voia să afle mai întâi dacă ea îl iubeşte sau dacă-l va izgoni pentru totdeauna din casa ei. Judd voia s-o convingă pe Caroline că inima lui este sinceră, chiar dacă limba îi fusese mincinoasă. Cuvintele erau uneltele cu care lucra şi putea să găsească formula adecvată pentru

A

a fi convingător. In romane ştia să pună în gura personajelor cele mai frumoase declaraţii de dragoste, dar în viaţă nu era convins că o tiradă ar avea câştig de cauză. Vorbele pe care le va rosti trebuiau să fie simple şi sincere. Acest lucru îi dădu puterea

vvAwAI•

sa ramâna in baie.

Trupul Carolinei se ondula în spatele paravanului de sticlă.

-Judd, tu eşti?

- Da, răspunse acesta, gata să se confeseze. Caroline, aş vrea să...

Profesoara dădu la o parte paravanul, oferindu-i lui Judd imaginea corpului ei armonios şi ispititor. Goală, Caroline semăna cu o nimfă a mării, cu apa şiroindu-i pe pielea albă şi pletele mătăsoase. Judd rămase cu gura căscată, uluit de frumuseţea trupului din faţa sa. Cuprins de dorinţă, uită pentru ce venise. Voinţa i se frânse şi singurul lucru care-l obseda în acel moment era să îmbrăţişeze corpul mlădios al Carolinei şi să se bucure de farmecele lui. Ochii ei aveau o scânteiere îmbietoare, iar mâna pe care o

întinse spre el tremura uşor.

Judd făcu un pas către Caroline care-i adresă un zâmbet sfios.

- Ar trebui să te dezbraci, altfel rişti să-ţi uzi hainele.

Judd îşi desfăcu febril nasturii de la cămaşă şi-şi scoase pantalonii, apoi

pantofii şi chiloţii. Pasiunea răscolitoare îl orbea, făcându-l să uite de orice problemă. Nimic nu mai conta în acea clipă decât dorinţa de a face dragoste cu ea.

* * *

Caroline simţea că iubirea pe care o nutrea pentru Judd era mai puternică decât voinţa ei. Cu simţurile biciuite de dorinţă, aştepta ca bărbatul din faţa ei s-o cuprindă în braţe. Temerile şi reţinerea dispăruseră. Relaţia dintre ea şi Judd ajunsese la o cotitură importantă. Sosise momentul când sentimentele lor trebuiau să se topească într-o îmbrăţişare ce urma să le aducă fericirea după care tânjeau de câteva

săptămâni. Chiar dacă nu avusese o experienţă bogată în privinţa amorului fizic, Caroline ştia că iubitul ei va fi tandru şi răbdător. Era multă vreme de când voise să se dăruiască acestui bărbat senzual şi viril, dar nu era sigură dacă şi el o doreşte cu aceeaşi

intensitate cu care ea aştepta clipa când trupurile lor se vor uni.

Când Judd rămase gol şi se întoarse cu faţa spre ea, Caroline îşi înăbuşi un strigăt de surpriză. Trupul lui solid şi musculos era într-adevăr frumos şi armonios. Nu era nici o îndoială în faptul că Judd o dorea. Chiar foarte tare. Caroline nu avea îndemânarea de a trezi simţurile bărbaţilor şi se întreba, îngrijorată dacă va fi capabilă să-l mulţumească pe acest atlet viguros.

Pe neaşteptate, el ajunse lângă ea. Apa îl udă imediat, dar Judd se apropie şi mai mult de trupul Carolinei. Gândurile ei în legătură cu tehnicile erotice se evaporară imediat ce Judd o sărută gingaş pe buze. Caroline simţi fiori pe şira spinării. Sărutarea devenise mai pasionată şi ea îl cuprinse cu mâinile după

umeri. Mişcarea aceasta îi înălţă sânii şi Judd îşi petrecu un braţ pe după talia ei, atrăgând-o la pieptul lui. Bărbăţia lui îi apăsa pântecele, stârnindu-i dorinţa.

Caroline îi simţea pulsul rapid şi nerăbdător, fiind gata să se dăruiască. Dezmierdările lui o făcură să scoată un suspin.

Judd îşi depărtă capul, căutând s-o strângă tare în braţe. Spre surprinderea ei, trupul lui puternic tremura la atingerea corpului ei.

- Oh, draga mea, aş vrea să te iubesc aici şi acum, murmură Judd, dar nu pot s-o fac din cauza apei.

- In cazul acesta, vom închide robinetele, spuse Caroline.

Judd făcu un pas înapoi şi opri apa, apoi o ridică pe Caroline în braţe de parcă ar fi fost un copil. Ea avu timp să ia un prosop de pe suport înainte să fie lungită în pat de Judd care începu să-i şteargă corpul şi părul, provocându-i un val de căldură. Mişcările energice ale mâinilor lui trezeau dorinţa de a fi mângâiată direct pe piele.

Ca şi când i-ar fi ghicit gândurile, peste câteva clipe el începu să-şi plimbe degetele peste sânii ei,

dăruindu-i senzaţii răscolitoare. Caroline tremura din tot corpul şi scoase un oftat de plăcere. Judd se aplecă şi o sărută pe gură, înteţindu-i focul interior. Cu un gest hotărât, ea luă prosopul lui Judd şi, la rândul ei, îi şterse corpul atletic. In curând, mâinile ei îi explorară cu mişcări agile formele trupului, moliciunea pielii, tăria muşchilor şi intensitatea dorinţei. Cu blândeţe, el o cuprinse în braţe şi-i acoperi buzele cu o sărutare care-i dădu senzaţia că pluteşte.

- Draga mea, murmură Judd la urechea Carolinei, te doresc.

Ingenunchind în faţa ei, el îi prinse mâinile cu un braţ şi începu să-i sărute sânii tari.

Senzaţiile pe care i le trezea gura lui o făcură pe Caroline să se arcuiască.

- Noapte... sertar... lumini, rostea ea fără să gândească la nimic.

Judd se răsuci şi se urcă deasupra ei, sărutând-o pătimaş, fiind la rândul său sărutat de Caroline care avea impresia

că se află într-o altă lume.

- Data viitoare, murmură el, promit că voi fi mai răbdător. Acum nu mai pot aştepta.

- Nu... aştepta, suspină Caroline. Oh... nu, nu mai aştepta!

Judd o pătrunse imediat, ducând-o pe tărâmul deliciilor. Caroline avea senzaţia că totul se petrece în vis. Ritmul în care se mişcau deveni mai iute, până când Judd se încordă pentru ultima dată şi îşi întinse corpul lipindu-se de trupul iubitei sale care tremura de plăcere. Caroline îl strânse în braţe, până când cele două trupuri îşi regăsiră calmul. Judd se lăsă pe spate şi timp de câteva minute stătură unul în braţele celuilalt. Caroline plutea între veghe şi visare până în clipa când simţi că iubitul ei o doreşte din nou. Cu un gest tandru, el îi mângâie pielea fierbinte, făcându-i loc să o iubească cu aceeaşi pasiune.

Judd se deşteptă la ora zece, cu senzaţia că petrecuse cea mai

frumoasă noapte din viaţa sa. Ce noapte! Ce femeie! Fără îndoială, era cel mai fericit om de pe pământ.

„La naiba!” îşi spuse el, conştient că uitase un lucru esenţial.

Capitolul 8

Zâmbetul larg se stinse pe buzele lui Judd. Ducându-şi o mână la ochi, scriitorul îşi aminti brusc că planul său de a-i mărturisi Carolinei cine este, eşuase lamentabil. Fusese un idiot şi făcuse dragoste înainte de a-i spune iubitei că este faimosul autor de romane de dragoste.

Ridicându-se în capul oaselor, el se uită în jur. Era singur în pat şi lumina pătrundea prin fereastră. Perdeaua se mişcă uşor şi Judd o zări pe Shoo care se plimba prin cameră. Noaptea trecută nu mai avusese timp să alunge pisica din dormitor.

înainte de a-şi pune ordine în gânduri şi de a-şi făuri un plan care să-l salveze de o posibilă

alungare din casă, Caroline ieşi din baie, îmbrăcată într-o pereche de jeanşi şi un tricou, cu părul aranjat; dar

nu se mai machiase şi aborda un zâmbet cald care-l înfioră pe Judd. Scriitorul îşi spuse că nu are rost să strice o dimineaţă atât de minunată, mai ales că surâsul iubitei sale îi demonstra că aceasta era bucuroasă că el o iubise. Si ea îl făcuse să se simtă ca... în rai! Va amâna câteva clipe până când îi va face o confesiune sinceră. Până atunci nu putea s-o întristeze pe femeia pe care o iubea.

- Bună dimineaţa! zise Caroline, aşezându-se pe marginea patului.

Judd îi luă mâna şi o duse la buze. Pielea ei era moale şi plăcută, răspândind o aromă de vanilie.

- Poţi să rămâi în pat, adăugă ea stânjenită. Nu am nimic de mâncare. De obicei îmi fac cumpărăturile sâmbătă dimineaţa. Voi ieşi pentru câteva minute şi...

- Nu trebuie să te deranjezi pentru mine o întrerupse Judd cu un glas aspru. Era atât de supărat pe sine, încât nu putuse să-şi

controleze vocea. Putem ieşi în oraş să luăm masa. Te rog să mă aştepţi doar câteva minute până când voi face un duş.

Zâmbetul ei drăgăstos îl făcu pe Judd să se simtă ca un ticălos care profită de naivitatea unei fiinţe care-i dăruise inima ei sinceră.

Singurul lucru care-l nelinişte a era faptul că iubita sa nu va înţelege motivele tăcerii lui şi că nu-l va ierta. Până la urmă, luă hotărârea să-i vorbească la micul dejun. Dacă va amâna destăinuirea, îi va fi mai greu să găsească înţelegere şi iertare. Era preferabil să află cât mai curând ce gândeşte Caroline despre profesia lui.

* * *

Era o zi blândă de iarnă. Aerul era rece, dar soarele strălucea pe cerul limpede. Păşind de-a lungul străzii Yongl, la braţul lui Judd, Caroline se simţea fericită şi dorea să spună întregii lumi că este îndrăgostită de cel mai seducător bărbat de pe pământ.

Dar... întotdeauna există un dar, nu-i

aşa?

Judd i se păruse preocupat în această dimineaţă. Relaţia lor era încă la început şi el nu putea să-i facă promisiuni ferme, dar Caroline nu ştia ce să facă dacă Judd nu avea intenţii serioase. Poate se grăbise cedându-i şi el considerase că avusese o aventură trecătoare, fără urmări în viitor. Caroline era prea emoţionată şi bucuroasă pentru a avea răbdarea să lase timpul să decanteze lucrurile. Dacă se abţinea să abordeze acest subiect, îi va fi dificil mai târziu să deschidă discuţia referitoare la natura relaţiei dintre ei.

Trecând pe lângă o florărie, cu trandafiri în vitrină, Caroline îşi aminti că nu-i mulţumise lui Judd pentru florile care le adusese în ajun. Pasiunea o împiedicase să facă acest gest politicos şi Caroline se gândi, ruşinată, că trebuie să se oprească şi să-i spună cât de mult îi plăcuseră trandafirii.

- Am uitat... începu ea, dar Judd îşi

continuă mersul, obligând-o să meargă alături de el. Caroline îşi înălţă capul şi văzu că iubitul ei era cu gândul în altă parte, păşind ca şi cum s-ar fi grăbit să ajungă cât mai repede la restaurant.

- Judd, s-a întâmplat ceva? îl întrebă ea, după câteva momente.

El tresări, de parcă s-ar fi trezit dintr-un vis urât.

- Oh, nu nimic, zise el încurcat, privind-o absent. Să mergem mai repede. Vreau să mănânc.

- După colţ, îl anunţă Caroline, se află un local foarte bun.

Judd se opri şi o întrebă:

- Ce voiai să-mi spui?

Caroline se uită nedumerită la el şi Judd îi explică:

- Cu câteva clipe în urmă ai spus că ai uitat ceva...

Caroline îl privea uluită, neînţelegând de ce iubitul ei avea o expresie îngrijorată. Ce putuse să-l schimbe atât de repede? Era improbabil să aibă motive de a fi trist.

Se iubiseră noaptea trecută atât de frumos şi nu exista vreo piedică în calea fericirii lor. Atunci, ce îndoieli avea Judd?

- Voiam să-ţi spun că am uitat să-ţi mulţumesc pentru trandafiri. I-am pus într-o

vază şi apa i-a înviorat, adăugă ea, neputând să- şi ascundă roşeaţa din obraji la gândul că florile fuseseră strivite când ei doi se prăbuşiseră pe covorul din coridor.

-Trandafirii albi sunt florile mele preferate, mărturisi Caroline în şoaptă.

Judd îi dezmierd' bărbia cu degetele îngheţate şi se uită în ochii ei.

- Ai uitat să-mi mulţumeşti şi în urmă cu zece ani, când ţi-am dăruit trandafiri albi de Ziua îndrăgostiţilor.

Profesoara frământă zăpada cu tălpile ghetelor şi strânse mai tare braţul lui Judd.

-Mi-ai făcut acest cadou când erai student? se miră ea.

Judd dădu din cap şi Caroline zise cu

glas tare:

- Nu se poate. Spune-mi că ai glumit.

- N-am glumit deloc. îţi admiram talentul pedagocic şi m-am gândit să-ţi fac un cadou nişte trandafiri. Ti-am scris chiar un bilet şi am trimis buchetul printr-un băiat.

Caroline simţi că ameţeşte.

- îţi aminteşti ce ai scris în acel bilet?

- „Pentru C., care mi-a schimbat viaţa. J.” Obişnuiai să semnezi lucrările studenţilor cu iniţiala prenumelui tău, astfel că am crezut că iniţiala mea îţi va da cheia admiratorului care-ţi trimisese flori de Ziua îndrăgostiţilor.

Genunchii Carolinei se înmuiară şi Judd o prinse de cot, susţinând-o să nu cadă.

- Nu-i nimic, draga mea. A fost doar un gest amabil! După ce o sărută tandru pe tâmplă, el continuă pe un ton duios: Acum sunt îndrăgostit de tine, ceea ce este cu totul altceva.

Caroline se desprinse din

îmbrăţişare şi se uită stăruitor în ochii lui.

- Oh, Judd! Dacă ai şti că biletul tău mi-a schimbat viaţa! zise profesoara care nu ştia dacă trebuie să râdă sau să plângă. Oh, Jeff mi-a dat buchetul şi am crezut că el mi-a cumpărat florile. A fost singura dată când fostul meu soţ mi-a făcut un cadou şi am fost atât de impresionată, încât am acceptat cererea lui în căsătorie chiar în aceeaşi seară.

în aceeaşi seară îşi pierduse şi virginitatea, dar nu era cazul să-i mărturisească acest lucru lui Judd.

Blackburn avea o faţă mirată şi tăcea, determinând-o pe Caroline să adauge:

- Oh, Doamne! Când Jeff mi-a spus că vrea să divorţăm, a menţionat că-i pare rău de trandafiri, dar abia acum îmi dau seama la ce s-a referit.

Un grup de adolescenţi trecu pe lângă ei, glumind şi râzând.

- Judd, simt nevoia să stau pe scaun. După cele ce am aflat, mă simt tulburată. îmi este foame şi abia aştept să beau o cafea fierbinte. Să intrăm în restaurant. Te rog.

Caroline porni spre local, copleşită de emoţii contradictorii. împărţită între uimire şi mânie, se uita absentă la vitrinele pe lângă care trecea. Deodată, privirea ei fu atrasă de cărţile din vitrina unei librării. într-un colţ, se afla fotografia renumitului autor de romane de dragoste, Thomas Black, alături de ultima lui carte apărută. Sau, mai bine zis, în vitrină se găsea fotografia lui Judd Blackburn.

Caroline simţi că i se taie răsuflarea. Totul i se părea o glumă absurdă şi de prost-gust. Era Ziua îndrăgostiţilor şi nu ziua păcălelilor.

Primăvara era încă departe. O mână i se puse pe umăr şi Caroline îşi întoarse capul spre Judd.

- Draga mea, aş vrea să-ţi explic...
- Nu-mi vine să cred că m-ai minţit!

izbucni ea, fierbând de indignare. Am trăit cu remuşcarea în suflet că ţi-am ascuns faptul că am fost profesoara ta de engleză şi în tot acest timp, ai avut tupeul să păstrezi secretul asupra ocupaţiei tale... !

Când lacrimile îi apărură în ochi, Caroline o luă la goană pe trotuar, pentru a fi cât mai departe de bărbatul care se dovedise a fi un mincinos neruşinat.

De-abia făcu câţiva paşi că el o ajunse din urmă şi o prinse de braţ. înainte de a se gândi la consecinţele pe care le-ar putea avea lovitura de apărare învăţată de la el, profesoara, furioasă şi cu nervii la pământ, îi aplică un cot în plexul solar, cu o forţă de care numai mânia era capabilă. Un zgomot înfundat din spatele ei îi dovedi că-şi însuşise bine lovitura. Caroline ar fi vrut să-şi continue mersul, dar inima o îndemnă să se oprească, îngrijorată că ar fi

putut să-l rănească pe iubitul ei.

- Doamnă, vă simţiţi bine? o întrebă un trecător.

- Doamna nu are nimic, se auzi slab vocea lui Judd, eu am învăţat-o să se apere. Ah, abia pot respira!

Caroline se abţinu să nu pufnească în râs, aşa de caraghios era glasul lui.

- Hei, bătrâne, ai nevoie de ajutor? Să chem o ambulanţă? îl întrebă un curios pe Judd care se ridicase cu greu de la pământ.

Profesoara tresări, sperând ca Blackburn să nu fi păţit nimic grav.

- Caroline, zise acesta apropiindu-se, acordă-mi cinci minute. Numai cinci. Atât îţi cer. îţi voi explica totul. După aceea, poţi să faci ce vrei.

Ea se uită cu coada ochiului la fotografia din vitrină, neîndrăznind să-l privească pe Judd, deoarece se temea că voinţa îi va slăbi dacă ochii lui albaştri se vor oglindi în ochii ei.

- Am vrut să-ţi spun cu ce mă ocup, imediat ce am terminat prima şedinţă de antrenament, fiindcă m-ai influenţat mult în anii studenţiei. Graţie lecţiilor

tale, m-am hotărât să scriu.

Efectiv mi-ai schimbat viaţa. Când am aflat că fostul tău soţ a găsit în cărţile lui Thomas Black argumentul de a pleca în Alaska, cerând divorţul, n-am mai putut să-ţi spun cine se ascunde sub acest pseudonim. Am amânat până astăzi, când am hotărât să-ţi fac această dezvăluire, căci n-am vrut să mă urăşti.

Judd îşi sfârşi spovedania pe un ton umil, clătinând din cap şi ridicând din umeri.

Caroline avu o reacţie neaşteptată:

- Dar eu nu-l acuz pe Thomas Black că l-a influenţat pe Jeff să ceară divorţul! Eu m-am măritat dintr-o pornire firească de a nu mă îndepărta de băiatul pe care-l cunoşteam din copilărie. Jeff s-a folosit de cartea lui Black invocând un pretext plauzibil pentru dorinţa lui de a se duce în ţinuturile sălbatice din nordul ţării.

Blackburn o privi mânios:

- Dacă ai fost convinsă că soţul tău

te-a părăsit din alte motive decât cele găsite în cărţile mele, de ce nu mi-ai spus acest lucru?

- Deoarece m-am simţit ruşinată că am deschis discuţia despre divorţ chiar de la

prima noastră întâlnire. Ce voiai să fac? Să-ţi trimit o scrisoare în care să-ţi explic de ce m-a părăsit Jeff? Până azi, n-am ştiut cum arată Thomas Black.

- Negi că ai citit romanele mele? se interesă Judd. Ti-am trimis primul meu roman imediat după apariţie.

Caroline îşi duse mâna la gură pentru a-şi înăbuşi un suspin. Curioşii continuau să se zgâiască la cearta lor.

- Când mi-ai trimis romanul?

- Iar începi, murmură Judd mâhnit. îţi repet că ţi-am expediat cartea prin poştă.

- Am crezut că este de la Jeff, pentru a-mi demonstra că romanul tău l-a îndemnat să plece de lângă mine, astfel că nici nu l-am răsfoit.

- N-ai citit dedicaţia mea? se miră

Judd.

- Nu, fiindcă n-am deschis cartea. Ai scris dedicaţii şi la alte romane?

Scriitorul rosti pe un ton blând:

- Vreau să-ţi arăt ceva, dar, mai întâi, vreau să-ţi dau câteva explicaţii. De acord?

Caroline încuviinţă, dând din cap.

înălţându-şi privirea, ea observă că iubitul ei zâmbea şi nu se putu abţine să nu-i întoarcă zâmbetul. Judd desfăcu braţele şi Caroline, după o scurtă ezitare, se lipi de pieptul lui.

- Tatăl meu, începu el, n-a fost de acord ca unicul său fiu să scrie cărţi. Până la urmă l-am convins că romanele mele vor fi semnate cu un pseudonim. A trebuit să lucrez ca vicepreşedinte al unei sucursale a firmei familiei până la apariţia primei mele cărţi.

Caroline simţi căldura trupului lui solid.

- Mie nu-mi pasă dacă semnez romanele cu numele meu real, dar nu pot s-o dezamăgesc pe mama mea,

care ar suferi mult dacă familiei ei i-ar fi ştirbit prestigiul. Editorul meu a fost de acord să-mi publice romanele sub pseudonimul pe care-l ştii. Culmea este că, după ce a avut un atac de inimă, tatăl meu şi-a schimbat părerea şi a afirmat că este mândru de succesul meu literar.

- Sunt surprinsă că ai avut impresia că-l urăsc pe Thomas Black din cauza fostului meu soţ, declară Caroline cu reproş în glas.

Judd îşi plecă privirea şi recunoscu, pe un

ton umil:

- Am fost un prost, nu-i aşa?

Caroline fu de acord cu afirmaţia lui şi recunoscu la rândul ei:

- La fel de proastă am fost şi eu, când ţi-am ascuns faptul că sunt mai bătrână decât tine.

Pe buzele lui Blackburn înflori un zâmbet şiret.

- Crezi că eşti în stare să iubeşti un tânăr ca mine?

Ea zâmbi şi replică amuzată:

- Dacă aş avea un profesor bun, m-aş încumeta să susţin că aş putea să te iubesc.

Judd se aplecă şi o sărută tandru pe buze.

- Să intrăm puţin în librărie. Am o surpriză pentru tine.

Scriitorul o conduse până în dreptul unui maldăr de cărţi care purtau semnătura lui Thomas Black. Vânzătorii rămăseseră cu gura căscată recunoscându-l pe faimosul scriitor, dar acesta nu le dădu nici o atenţie. Luând una din cărţi, el i-o întinse Carolinei. Romanul era gros şi avea o copertă lucioasă.

- Deschide-l, te rog!

Caroline întoarse cartea, dar înainte de a citi dedicaţia, el o opri:

- Aşteaptă. Mi-a venit o idee.

Adresându-se vânzătorilor uluiţi, el le ceru
cu autoritate:

- Daţi-mi câte un exemplar din toate

cărţile lui Thomas Black pe care le aveţi în magazin. Nu contează dacă sunt cartonate sau nu.

Peste câteva minute, vânzătorii se întoarseră din camera din spate cu braţele încărcate de cărţi. După ce le puseră pe masă, făcură o plecăciune şi se retraseră, lăsându-i singuri pe cei doi clienţi.

Judd îi zâmbi Carolinei, îndemnând-o cu blândeţe:

- Deschide, te rog, toate cărţile. înainte de a face acest lucru, răspunde-mi la o întrebare: Vrei să fii soţia mea?

Caroline avea impresia că inima încetase să-i bată.

- Este o întrebare încuietoare?

Judd clătină din cap.

- Nu mai există nici un secret între noi.

Inima Carolinei bătu mai tare. Ochii îi era

împăienjeniţi de lacrimi de bucurie. Iubitul ei era nervos şi aştepta îngrijorat răspunsul ei.

- Da, zise ea cu voce tare, pentru a-i linişti temerile.

Judd se apropie să o sărute, dar Caroline îl opri, ridicând o carte şi zicând în glumă:

-Aşteaptă puţin! Nu mi-ai spus că trebuie să citesc dedicaţiile tale?

Judd îi întinse câte o carte, iar Caroline citea dedicaţiile până când lacrimile făcură ca literele să-i fugă din faţa ochilor. Când ultimul volum fu pus pe masă, ea îşi înălţă capul şi-şi şterse lacrimile de pe obraji.

Judd îi dărui un zâmbet drăgăstos şi o luă în braţe. La ureche, el îi şopti cuvintele pe care le scrisese ca dedicaţie în fiecare roman de-al său:

-Pentru C., care mi-a schimbat viaţa.

Sfârşit

*   **
*   **
*   **